

ΕΣΟ ΕΤΟΙΜΟΣ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΡΟΣΚΟΠΟΥΣ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ

ΤΗΣ ΕΝ ΑΙΓΥΠΤΩ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΤΗ ΕΓΚΡΙΣΕΙ ΚΑΙ ΕΠΟΠΤΕΙΑ ΑΥΤΗΣ

ΕΤΟΣ Α'. — ΑΡΙΘ. 7. — ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ — 15/28 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1914.

ΣΩΜΑ ΕΛΛΗΝΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ
ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ 9^η

ΠΕΡΙ ΕΙΣΦΟΡΑΣ ΕΙΣ ΤΑ ΕΞΟΔΑ ΤΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ

Τὸ ἐν Ἀθήναις ἔδρευον Κέντρον τοῦ Σώματος τῶν Προσκόπων ἵνα διευκολύνῃ οἰκονομικῶς τὰς ἰδρυόμενας ἀπανταχοῦ τοῦ Ἑλληνισμοῦ Ὀμάδας παρεχώρησε διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 2 Ἐγκυκλίου, τὰς εἰσπράξεις τῶν συνδρομῶν μέρους τῶν μελῶν τοῦ Σώματος (γονέων καὶ κηδεμόνων) εἰς τὰ ταμεία τῶν Ὀμάδων.

Δέον ὅμως νὰ γνωρίζουν αἱ ἀπανταχοῦ Τοπικαὶ καὶ Περιφερειακαὶ Ἐπιτροπαί, ὅτι τὸ Κέντρον στερούμενον παντελῶς πόρων ὑποβάλλεται ἐν τούτοις εἰς πολλὰ ἔξοδα καὶ μέχρι τοῦδε οἱ ἰδρυσάντες τὸ Σῶμα τοῦτο ἐν Ἑλλάδι συνεισφέρουν ἐξ ἰδίων εἰς τὴν δοκιμαστικὴν αὐτοῦ ἐφαρμογὴν. Νῦν ὅμως μεγάλως ἐπεκτεινομένου τοῦ ἔργου εἶνε ἀδύνατος ἢ κατὰ τὸν αὐτὸν ὡς μέχρι τοῦδε τρόπον κάλυψις τῶν ἀπαραιτήτων δαπανῶν. Διὰ τὸν λόγον αὐτὸν παρακαλοῦμεν τὰς λειτουργούσας καὶ ἰδρυόμενας Ἐπιτροπὰς νὰ συνεισφέρουν ἐκάστη κατὰ τὰς δυνάμεις αὐτῆς, ποσὸν τι ἑτησίως ὅπερ θὰ ἐμβάξηται πρὸς τὸν Ταμίαν κ. Φ. Χρυσοβελώνην — Τράπεζα Δ. Ι. Σαμιωτάκη καὶ Σία ὁδὸς Σταδίου 33 — ὡς εἰσφορὰ τῆς Ἐπιτροπῆς εἰς τὰ Γενικά ἔξοδα τοῦ Σώματος.

ΠΤΥΧΙΑ ΕΙΔΙΚΟΤΗΤΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ ΚΑΙ ΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑΙ ΓΝΩΣΕΙΣ ΠΡΟΣ ΑΠΟΚΤΗΣΙΝ ΑΥΤΩΝ

Ὡς γνωστὸν ἕκαστος Πρόσκοπος ἔχων κλίσην καὶ ἐπιτηδειότητα πρὸς εἰδικότητά τινα δύναται νὰ λάβῃ ἀνάλογον πτυχίον ταύτης. (Ἐγκόλιον Προσκόπων σελ. 40). Αἱ εἰδικότητες εἰσι πολλαὶ ἐν δὲ τῷ βιβλίῳ τῶν Ἀγγλων Προσκόπων «Boy Scout Test and how to pass them» Editor James Brown Glasgow εὑρηται πολλαὶ τούτων καὶ αἱ ἀπαιτούμεναι δι' ἐκάστην γνώσεις.

Προκειμένου νὰ συγγραφῇ τὸ τεῦχος τῆς Βιβλιοθήκης ὅπερ θὰ ὀνομασθῇ ὡς ἄνω : **Πτυχία εἰδικότητων Προσκόπων καὶ ἀπαιτούμεναι γνώσεις πρὸς ἀπόκτησιν αὐτῶν** παρακαλοῦμεν τοὺς ἀπανταχοῦ Ἑλλήνας Προσκόπους ὅπως ἕκαστος τὸ κατὰ δύναμιν συμβάλλῃ εἰς τὴν συγγραφὴν τοῦ σπουδαίου αὐτοῦ βιβλίου. Πρὸς τοῦτο πᾶς ὁ κατέχων τὰς ἀπαιτούμενας γνώσεις δι' οἰονδήποτε πτυχίον εἰδικότητος παρακαλεῖται νὰ συγγράψῃ ταύτας εἰς γλῶσσαν ἀπλῆν, ἀναγράφων τεχνικοὺς ὄρους καὶ ἐκφράσεις εἰς γλῶσσαν καθαρεύουσαν, ἐφ' ὅσον ὑπάρχουν, καὶ καθομιλουμένην. Ἐὰν ὑπάρχουν εἰκόνες ἐπεξηγηματικαὶ τοῦ κειμένου καλὸν θὰ εἶνε νὰ ζωγραφισθῶσιν ὑπὸ τοῦ Προσκόπου συγγραφέως ἢ ἀποκο-

πτόμενοι ἐκ τοῦ ξένου κειμένου νὰ ἐπικολληθῶσιν ἐπὶ τοῦ χειρογράφου ὅπερ θ' ἀποσταλῆ πρὸς τὸν Γεν. Γραμματέα κ. Κωνστ. Μελά.

Ἐφ' ὅσον λαμβάνονται τοιαῦτα κεφάλαια θὰ ὑποβάλλωνται εἰς τὴν ἔγκρισιν τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ θὰ ἐκτυποῦνται σελιδοποιούμενα καὶ μέχρις ὠρισμένου ἀριθμοῦ σελίδων, ὅποτε θὰ δένωνται εἰς ἰδιαιτερον τεῦχος.

Ὁ κ. Ἀντώνιος Μπενάκης Ἀρχηγὸς Ὁμάδος τῶν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Προσκόπων καὶ Πρόεδρος τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς Αἰγύπτου ἐξεπόνησεν ἤδη τὸ πρῶτον Κεφάλαιον περὶ Πτυχίου Σηματοτηλεγραφετοῦ.

ΣΥΜΠΛΗΡΩΣΙΣ ΕΓΚΟΛΠΙΟΥ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ

Ἐπικειμένης τῆς ἀνατυπώσεως τοῦ Ἐγκολπίου τοῦ Προσκόπου προσκαλοῦνται οἱ μέχρι τοῦδε ἀσχοληθέντες καὶ μελετήσαντες τὸ ἔργον τοῦ Προσκόπου ν' ἀπευθύνουν εἰς τὸν Γεν. Γραμματέα τοῦ Σώματος τὰς ἐκ πείρας παρατηρήσεις των διὰ τὴν συμπλήρωσιν τῆς δευτέρας ἐκδόσεως.

ΔΙΑΤΑΚΤΙΚΟΝ ΤΕΛΕΤΗΣ ΟΡΚΟΜΩΣΙΑΣ ΚΑΙ ΑΝΑΚΥΡΗΞΕΩΣ ΔΟΚΙΜΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ

Συμφώνως τῇ δευτέρᾳ παραγράφῳ τοῦ Ἐπιλόγου τοῦ Ἐγκολπίου τοῦ Ἀρχηγοῦ ἢ Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς τροποποιεῖ τὸ διατακτικὸν τῆς Ὀρκομωσίας τῶν Δοκίμων Προσκόπων (Ἐγκόλιον Ἀρχηγοῦ σελ. 69) τῇ προτάσει τοῦ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Ἐφόρου Ὁμάδων κ. Α. Μπενάκη ὡς ἑξῆς :

1ον. — Ἐκαστος ἐκ τῶν Προσκόπων οἱ ὅποιοι θὰ ὀρκισθῶν, ὧν ἤδη κατατεταγμένος εἰς ὠρισμένην Ὁμάδα καὶ Ἐνωμοτίαν, φέρει *διὰ πρώτην φοράν* πλήρη στολήν, ἄνευ ὀμῶς κοντοῦ καὶ σήματος.

2ον. — Ἡ Ὁμάς παρατάσσεται εἰς τάξιν ἐπιθεωρήσεως εἰς σχῆμα Π (Τεῦχος 5ον Σελ. 5). Ἡ τελετὴ ἀρχίζει μὲ τὴν κραυγὴν τοῦ Σώματος καὶ τὸν Βασιλικὸν χαιρετισμόν. Ὁ Ἀρχηγὸς ἵσταται εἰς τὸ κενὸν τοῦ Π πλησίον τοῦ, εἰ δυνατὸν, παρισταμένου ἀνεπισήμως ἱερέως καὶ τῆς τραπέζης καλυπτομένης ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Σημαίας.

Οἱ ὑποψήφιοι παρατάσσονται εἰς τὸ Κέντρον παρὰ τοὺς Ἐνωμοτάρχας των ἄνευ τῶν πύλων των, τοὺς ὁποίους κρατεῖ μετὰ τῶν κοντῶν ὁ Ὑπαρχηγὸς τῆς Ὁμάδος ἱστάμενος παρὰ τὸν Ἀρχηγόν.

3ον. — Ὁ Ἀρχηγὸς παραγγέλλει «Προσοχή» καὶ μετὰ παραίνεσιν τοῦ ἱερέως ἀποτείνει τὸν λόγον πρὸς τοὺς ὑποψηφίους ὡς ἑξῆς :

«Πρόσκοποι! Ἐμελετήσατε προσεκτικῶς καὶ κατέχετε τὸν Νόμον καὶ τὸν Ὀρκον τῶν Προσκόπων, ἐπετύχαιε εἰς τὴν δοκιμασίαν σας καὶ ἔχετε τὸ δικαίωμα νὰ γίνετε Δοκίμοι Πρόσκοποι. Ἐχετε ἀφορμὴν τινα ἕνεκα τῆς ὁποίας δὲν θὰ ἐδίδατε τὸν ὄρκον; Οἱ Πρόσκοποι ἀπαντοῦν ἀναλόγως: Ναι ἢ ὄχι (δικαιολογουμένου πάντως τοῦ Ναι).

4ον. — Ὁ Ἀρχηγὸς καλεῖ ὀνομαστικῶς τοὺς ὑποψηφίους, καὶ λέγει εἰς ἕκαστον τὰ ἑξῆς :
«Ἐπὶ τῆς τιμῆς σου δύναμαι νὰ ἔχω πεποιθήσιν ὅτι θὰ τηρῆς πίστην εἰς τὴν Πατρίδα καὶ τὸν Βασιλέα, ὅτι θὰ βοηθῆς πάντα ἄνθρωπον καὶ εἰς πᾶσαν περίστασιν, ὅτι θὰ ὑπακούης τυφλῶς εἰς τὸν Νόμον τῶν Προσκόπων;»

Πρόσκοπος. — Μάλιστα,

Ὁ Ἀρχηγὸς διατάσσει «Χαιρετίσατε» ἢ Ὁμάς χαιρετᾷ διὰ τῶν κοντῶν καὶ ὁ Πρόσκοπος προχωρῶν θέτει τὴν δεξιὰν ἐπὶ τῆς Σημαίας καὶ ἀπαγγέλλει τὸν ὄρκον τοῦ Προσκόπου ἥτοι :

«Ὑπόσχομαι νὰ τηρῶ πίστιν εἰς τὴν Πατρίδα καὶ τὸν Βασιλέα, Νὰ βοηθῶ πάντα ἄνθρωπον καὶ εἰς πᾶσαν περίστασιν, Καὶ νὰ ὑπακούω τυφλῶς εἰς τὸν Νόμον τῶν Προσκόπων. Οὕτως ἔστω μοι ὁ Θεὸς βοηθὸς ἐν τῷ βίῳ».

5ον. — Ὁ Ἀρχηγὸς ἐγχειρίζεται ἔπειτα εἰς τὸν Πρόσκοπον τὸν πύλον, τὸ σῆμα καὶ τὸν κοντόν, καὶ ὁ Πρόσκοπος ἐπανέρχεται εἰς τὴν θέσιν του μετὰ τῶν ὑποψηφίων φορῶν τὸν πύλον.

Ἡ αὐτὴ διατύπωσις ἐπαναλαμβάνεται καὶ διὰ τοὺς λοιποὺς ὑποψηφίους.

6ον. — Μετὰ τὴν ὀρκομωσίαν πάντων ὁ Ἀρχηγὸς προσφωνεῖ τοὺς Νέους Δοκίμους ὡς ἑξῆς :

«Πρόσκοποι, εἶμαι εὐτυχῆς δίδων πρὸς ὑμᾶς τὸ Σῆμα τοῦ δοκίμου καὶ εὐχομαι νὰ εἶνε τοῦτο ἀπαρχὴ μεγάλων τιμῶν. Νὰ εἰσθε πάντοτε καλοὶ Πρόσκοποι καὶ μὴ λησμονῆτε ποτὲ τὸ καθήκον σας».

Χαιρετᾶ ἓνα ἕκαστον διὰ χειραφίας καὶ παραγγέλλει εἰς τοὺς ὑποψηφίους «Μεταβολή». Οὗτοι στρέφονται πρὸς τὴν Ὀμάδα καὶ ὁ Ἀρχηγὸς διατάσσει «χαιρετίσατε». Οἱ νέοι Δόκιμοι χαιρετῶσι τὴν Ὀμάδα διὰ τῶν κοντῶν καὶ ἡ Ὀμάς ἀντιχαιρετᾶ. Εἶτα παραγγέλλει «ἀτενῶς», καὶ «εἰς τὰς θέσεις σας».

Οἱ νέοι δόκιμοι καὶ οἱ παρακολουθήσαντες αὐτοὺς Ἐνωμοτάρχαι καταλαμβάνουσι τὰς οἰκείας ἐν τῇ Ὀμάδι θέσεις των.

7ον. — Ἡ Ὀμάς ψάλλει τὸν ὕμνον, κατόπιν ὑποστέλλει τὴν Σημαίαν καὶ ἀποχωρεῖ.

ΣΥΓΚΡΟΤΗΣΙΣ ΚΑΙ ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΜΗΤΡΩΩΝ

Ὑπενθυμιζομεν τὴν ταχεῖαν συγκρότησιν καὶ ἀποστολὴν εἰς τὸν Γεν. Γραμματέα τῶν Μητρώων. Τὸ Κέντρον θέλει συμπληρώσει τοὺς ἀριθμοὺς τοῦ Γενικοῦ Μητρώου οὓς θέλει κοινοποιήσει εἰς τὰς οἰκείας Τοπικὰς Ἐπιτροπὰς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 21 Ἰουλίῳ 1914

Διὰ τὴν Ἐκτελεστικὴν Ἐπιτροπὴν.

Ὁ Πρόεδρος
Ν. ΠΑΣΠΑΤΗΣ

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
Κ. ΜΕΛΑΣ

ΣΩΜΑ ἙΛΛΗΝΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ

ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ 10^η

ΟΔΗΓΙΑΙ ΠΕΡΙ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΟΜΑΔΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ ΚΑΙ ΕΝΑΡΞΕΩΣ ΚΑΝΟΝΙΚΗΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΑΥΤΩΝ

Ὅταν εἰς τινα πόλιν τοῦ Βασιλείου πρόσωπα, ἐκτιμῶντα τὸ ἔργον τῶν Προσκόπων, θέλουν νὰ θέσουν εἰς ἐνέργειαν τὸν θεσμὸν αὐτῶν, δεόν νὰ πράξουν τὰ ἑξῆς ἐπακριβῶς ἵνα ὀλίγον κατ' ὀλίγον ἡ λειτουργία τοῦ Σώματος ἐξαπλωθῇ ὁμοίομορφος ἀπανταχοῦ τῆς Ἑλλάδος. (Περὶ τοῦ ἕξω Ἑλληνισμοῦ κατωτέρω).

1ον. Δι' ἐπιστολῆς πρὸς τὸν Πρόεδρον τοῦ Σώματος τῶν Προσκόπων (ὁδὸς Λυκαβητοῦ 7Α.) ζητεῖται ἡ ἰδρυσις Ὀμάδων Προσκόπων ἐν τῇ ἀναφερομένῃ πόλει.

2ον. Ἐὰν αὕτη εἶνε κέντρον, ἐκ τοῦ ὁποίου ἐξαορτῶνται ἄλλαι μικρότεραι πόλεις ἢ χωρία ἐν οἷς δυνατὸν ἐπίσης νὰ ἰδρυθῶν Ὀμάδες Προσκόπων, τὸ Διοικ. Συμβούλιον θ' ἀποφασίσῃ, ἐὰν θὰ συστηθῇ Περιφερειακὴ Ἐπιτροπὴ ἢ Τοπικὴ τοιαύτη (Κανονισμὸς Ἐσωτ. Ἐπιτροπῆς ἄρθρ. 4 καὶ 6). Ὅπωςδήποτε ὁ προτείνων τὴν σύστασιν τῆς Ὀμάδος δεόν νὰ συνοδεύῃ τὴν πρότασιν του μὲ τὸ ὄνομα καὶ ἐπάγγελμα τριῶν τοῦλάχιστον εὐνοητικῶν συμπολιτῶν του ἐκ τῶν ὁποίων τὸ Δ. Συμβούλιον δύναται νὰ συγκροτήσῃ τὴν Ἐπιτροπὴν (ἄρθρ. 2, § 4 καὶ 5).

3ον. Ἀμα ὡς τὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς λάβουν τὸν διορισμὸν των, ἐκλέγουσιν τὸ Προ-

εδρεῖον των (ἄρθρ. 4 καὶ 6) καὶ ἀμέσως ὑποδεικνύουσιν εἰς τὸ Διοικ. Συμβούλιον (προκειμένου περὶ Περιφερειακῆς Ἐπιτροπῆς) τὸ κατάλληλον πρόσωπον διὰ τὴν θέσιν τοῦ Ἐφόρου τῶν Ὀμάδων τῆς Περιφέρειας.

Λαμβανομένου ὑπ' ὄψει ὅτι τὸ ἔργον τῶν Προσκόπων εἶνε ἐθνικὸν, ἡ ἐκλογή τῶν προσώπων καὶ δὴ τοῦ Ἐφόρου Ὀμάδων καὶ τῶν Ἀρχηγῶν δεόν νὰ γίνηται μεταξὺ τῶν πολιτῶν ἐκείνων, οἵτινες προθύμως ἐκ τῶν ὁρῶν τῆς ἀναπαύσεώς των θὰ προσφέρουν ὀλίγας εἰς τὴν Ἐθνικὴν αὐτὴν ἐργασίαν, ἄνευ ὕλικῆς τιμῆς ἀμοιβῆς (Ἐγκόλπ. Ἀρχηγ. Ὀμάδων σελ. 6 καὶ 7) ἐκ μέρους τοῦ Σώματος.

Ἀπαιτεῖται ἐπίσης ὁ Ἐφορὸς Ὀμάδων καὶ οἱ Ἀρχηγοὶ ἐκ χαρακτῆρος νὰ συμμορφῶνται μὲ τὰς ὁδηγίας τοῦ Κέντρου καὶ τὸ ἤδη καθιερωθὲν διὰ τῶν ἐκδοθέντων βιβλίων σύστημα ἐργασίας.

Πᾶς τις ἐννοεῖ ποία ἀποτυχία ἀναμένει τὸ ἔργον, ἐὰν ἕκαστος, νομίζων ὅτι γνωρίζει κάλλιον τῶν εἰδικῶς ἀσχολουμένων καὶ μελετώντων τὰ τοῦ ἔργου τῶν Προσκόπων, ἐνεργεῖ κατὰ τὴν ἰδίαν κρίσιν.

Τὸ Κέντρον προσπαθεῖ διὰ μελέτης ν' ἀπλοποιήσῃ καὶ διευκολύνῃ τὸ ἔργον τῶν Ἐπι-

τροπῶν, Ἐφόρων καὶ Ἀρχηγῶν, διὰ τοῦτο καὶ ἀξιολογία πλήρη συμμόρφωσιν πρὸς τὰς ὑπ' αὐτοῦ ἐκδιδόμενας ὁδηγίας.

4ον. Προκειμένου περὶ Τοπικῆς Ἐπιτροπῆς, ἣτις δὲν ἔχει Ἐφορον, αὕτη, ὅπως καὶ αἱ Περιφερειακαὶ, ἐκλέγει τοὺς ἢ τὸν Ἀρχηγὸν τῆς Ὀμάδος.

5ον. Οἱ ἐκλεγέντες Ἐφοροὶ καὶ Ἀρχηγοὶ πρὸ πάσης ἄλλης ἐνεργείας δεόν να μελετήσουν ἐπισταμένως τὰς ἐγκυκλίους καὶ τὰ λοιπὰ σχετικὰ πρὸς τὴν ἐργασίαν των.

Διὰ πᾶσαν (καὶ τὴν ἐλαχίστην) ἀμφιβολίαν δεόν να ἀποτείνωνται πρὸς τὸ Κέντρον Ἀθηνῶν.

6ον. Ἀφοῦ ἐννοήσουν καλῶς τὸ πνεῦμα τῆς ἐργασίας καὶ πειθοῦν ὅτι δύνανται να τὴν ἀναλάβουν πρέπει να ἐκλέξουν πέντε νέους 15—16 ἐτῶν ἡλικίας με τοὺς ὁποίους θ' ἀρχίσουν ἐφαρμύζοντες πιστῶς τὰ προγράμματα τὰ ἐν τῷ Ἐγκυλίῳ τοῦ Ἀρχηγοῦ. Ὅταν οἱ 5 οὗτοι εἶνε ἔτοιμοι ὑφίστανται ἐξετάσεις καὶ λαμβάνουν τὸν βαθμὸν τοῦ Δοκίμου πρῶτον, δίδουν ὄρκον, κατόπιν γίνονται Β' Τάξεως καὶ τέλος Α' Τάξεως.

7ον. Οἱ 5 οὗτοι Πρόσκοποι θὰ εἶνε ὁ πυρὴν τῆς Ὀμάδος. Ἐκαστος τούτων ὅταν γείνη Β' Τάξεως Πρόσκοπος πρὸς διευκόλυνσιν τῆς συγκροτήσεως τῶν πρῶτων Ὀμάδων δύναται να γείνη Ἐνωμοτάρχης καὶ μετ' αὐτὸν Β' Τάξεως (καὶ τοι κατὰ τὸν Κανονισμὸν ἵνα γείνη τῆς Ἐνωμοτάρχης πρέπει να εἶνε Α' Τάξεως) ὑπὸ τὸν ὄρον ὅπως ὅσον τὸ δυνατόν ταχύτερον λάβουν τὸ πτυχίον Α' Τάξεως. Πρὸς τοῦτο προσλαμβάνει ἕκαστος ἕως 7 φίλους του διὰ τῶν ὁποίων θὰ σχηματίσῃ τὴν Ἐνωμοτίαν του.

8ον. Διὰ να καταταχθῇ τις Μαθητευόμενος Πρόσκοπος δεόν να συμπληρωθῇ ἐντυπος αἰτήσεις ὁμοία τῷ συνημμένῳ ὑποδείγματι. Δὲν γίνεται δεκτὸς Ἕλλην μὴ ἐγγραμμένος εἰς τι Μητροφῶν Ἀρρένων.

9ον. Οὐδεὶς μαθητευόμενος δύναται να γείνη Δόκιμος καὶ να δώσῃ τὸν ὄρκον, ὡς κατωτέρω ὁρίζεται, ἐὰν ὁ Ἀρχηγὸς δὲν πεισθῇ ὅτι, ἐνόησε (καὶ δὲν ἔμαθε μόνον να τὸν ἀπαγγέλλῃ) τὸν Νόμον τοῦ Προσκόπου ἐφαρμύζων ἤδη αὐτόν. Ὁ Πρόσκοπος μόνον γενόμενος Δόκιμος δύναται να φέρῃ τὴν στολὴν ἣν περιβάλλεται διὰ πρῶτην φορὰν τὴν ἡμέραν τῆς ὁρκωμοσίας καὶ ἀνακηρύξεώς του.

10ον. Λαμβανομένου ὑπ' ὄψει ὅτι ὅσα ἔχει να μάθῃ ὁ Πρόσκοπος εἶνε τόσον ἀπλά, καὶ ὅτι ἀφ' ἑτέρου πρέπει να μείνῃ Πρόσκοπος μέχρις ἡλικίας 19 ἐτῶν δὲν εἶνε οὐδεμίαν ἀνάγκη οὐδὲ βία αἱ συγκεντρώσεις τῆς Ὀμάδος καὶ αἱ ἐκδρομαὶ εἰς τὸ ὑπαιθρον

να γίνωνται συχνότερον ἢ δις τῆς ἐβδομάδος.

11ον. Ἐκ τῶν πρῶτων μελημάτων τοῦ Ἀρχηγοῦ εἶνε ἡ ἐφαρμογὴ τῆς Οἰκονομικῆς Ἐγκυκλίου ὑπ' Ἀριθμ. 2.

12ον. Ἀμα τῇ συγκροτῆσει τῆς Ὀμάδος πρέπει να γείνη τὸ ταχύτερον ὁ Κανονισμὸς τῆς Ἐσωτερικῆς αὐτῆς ὑπηρεσίας (Ἐγκόλιον Ἀρχηγοῦ σελ. 160) καὶ ν' ἀρχίσουν αἱ ὑπηρεσιακαὶ Συνοδριάσεις (σελ. 87 καὶ 114 Ἐγκόλιον ἀρχηγοῦ).

Πρέπει οἱ Ἀρχηγοὶ να εἶνε αὐστηροὶ ὅσον ἀφορᾷ τὴν παρουσίαν τῶν Προσκόπων εἰς τὰς συγκεντρώσεις τῆς Ὀμάδος. Συστηματικὴ ἀπουσία συνεπάγεται τὴν διαγραφὴν τοῦ Προσκόπου ἐκ τοῦ Μητροφῶν ὑπὸ τῆς Τοπικῆς Ἐπιτροπῆς. Ἴνα ὅμως ἡ συγκεντρωσις καὶ ἡ ἐκδρομὴ γίνωνται εἰς ὥρας καταλλήλους δι' ὅλην τὴν Ὀμάδα, πρέπει αὐταὶ να ὁρίζονται ἀπὸ κοινοῦ.

13ον. Κατὰ τὴν ἐκλογὴν τῶν Προσκόπων τῆς Ὀμάδος πρέπει να προσέξῃ πολὺ ὁ Ἀρχηγὸς να συγκροτῇ αὐτὴν ἐκ νέων γνωρίμων ἀναμεταξύ των, τοῦ αὐτοῦ ἐπαγγέλματος ἢ Σχολείου, ἐν μιᾷ λέξει ἐχόντων εὐχαρίστησιν εἰς τὸ να εὐρίσκωνται ἐν τῇ αὐτῇ Ὀμάδι. Δὲν πρέπει να λησμονώμεν ποτε ὅτι τὸ ἔργον τοῦ Προσκόπου δὲν εἶνε οὔτε ἐπιβεβλημένον οὔτε μάθημα, ἀλλὰ εὐχάριστος καὶ διδακτικὴ ἐνασχόλησις.

14ον. Οἱ Ἀρχηγοὶ δεόν να ὦσιν αὐστηρότατοι εἰς τὸ να καταβάλλουν οἱ Πρόσκοποι τὴν ἐν τῷ Ἐσωτερ. Κανονισμῷ τῆς Ὀμάδος ἀποφασισθησομένην ἐβδομαδιαίαν καταβολὴν (ἴδε Ἐγκύκλ. ἀριθ. 2) πρὸς τοῦτο θὰ ἐξελέγχουν συχνότατα τὰ Δελτία ταυτότητος ἐφ' ὧν θὰ ἐπικολλάται ὡς ἀπόδειξις καταβολῆς τὸ ἐνσημον (Ἐγκύκλ. 7 σελ. 18).

Ἐνσημα θὰ ὑπάρχουν δύο χρωμάτων κυανὰ 20 λεπτ. καὶ ἐρυθρὰ 10 λεπτ. Ἀφοῦ ἐπικολληθῇ εἰς ἕκαστην συνοδίαν, ὁ Ταμίας τῆς Ὀμάδος τὸ ἀκυροῦ διὰ τῆς μονογραφῆς του.

15ον. Κατὰ διμηνίαν ἡ Τοπικὴ Ἐπιτροπὴ ὁρίζει τὰς ἐξετάσεις (Ἐγκύκλ. Ἀριθ. 3) καὶ οἱ Ἀρχηγοὶ προτείνουν δι' αὐτὰς μόνον ἐκείνους ὅσοι εἶνε ἐν τάξει μετ' ὁ Ταμείον καὶ ἱκανοὶ να ὑποστῶσιν ἐξέτασιν.

16ον. Διὰ πτυχία εἰδικότητος ἡ Τοπικὴ Ἐπιτροπὴ συγκροτῇ ἐπιτροπὴν ἐξ εἰδικῶν, πρέπει δὲ αἱ ἐξετάσεις ἐν γένει να εἶνε ἀπλά, ἀλλὰ ἴλιαν αὐστηραί.

17ον. Οἱ Ἐφοροὶ καὶ ἀρχηγοὶ διὰ τὴν γενικὴν τάξιν δεόν να τηροῦν αὐστηρότατα τὰ ἀρθρ. 5 καὶ 7 τοῦ Ἐσωτερ. Κανονισμοῦ τ' ἀφορῶντα αὐτούς.

18ον. Ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ὅπου ὑπάρχει Ἐλληνισμὸς συνιστῶνται Κεντρικαὶ Ἐπιτροπαὶ

ὑπὸ τὰς ὁποίας θὰ λειτουργοῦν αἱ Περιφερειακαὶ Ἐπιτροπαὶ τοῦ μέρους ἐκείνου καὶ μὲ τὰς ὁποίας θ' ἀλληλογραφεῖ τὸ Κέντρον τοῦ Σώματος.

19ον. Εἶνε ἀπόλυτος ἀνάγκη πᾶς ὁ θέλων ν' ἀσχοληθῆ μετὰ τὸ Ἔργον τῶν Προσκόπων, νὰ μελετήσῃ τὰ σχετικὰ βιβλία τοῦ Σώματος ἄτινα δύναται νὰ προμηθευθῆ ἐκ τοῦ Γραφείου προαποστέλλων τὸ ἀντίτιμον καὶ τὰ ἔξοδα ἀποστολῆς ἤτοι ταχυδρ. ἐπιταγὴν ἐκ δραχ. 4 ἐπ ὀνόματι τοῦ Γεν. Γραμματ. κ. Κ. Μελά. Τὰ βιβλία αὐτὰ εἶνε:

Ἐκδοθῆ. διὰ τοὺς Ἀρχ. Ομάδων λεπτ. 0,50

Ἐγκόλιον Ἀρχηγοῦ . . . Δραχ. 1.—

Ἐγκόλιον Προσκόπου . . . > 1,50

Καταστατικὸν — Κανονισμὸς καὶ γνώσεις Προσκόπου Δοκίμου . . . > 0,20

Ἀσκήσεις καὶ γυμνῆσια Προσκόπων. . . > 0,50

Ἐν Ἀθήναις τῇ 25 Ἰουλίου 1914

Διὰ τὴν Ἐκτελεστικὴν Ἐπιτροπὴν

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
Κ. ΜΕΛΑΣ

Ὁ Πρόεδρος
Ν. Γ. ΠΑΣΠΑΤΗΣ

ΕΙΔΙΚΑ ΠΡΟΣΚΟΠΙΚΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ

ΠΡΩΤΑΙ ΒΟΗΘΕΙΑΙ

(ΣΥΝΕΧΕΙΑ)

ΓΕΝΙΚΑ ΦΑΙΝΟΜΕΝΑ ΟΦΕΙΛΟΜΕΝΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΡΜΟΤΗΤΑ

Ἡ ἀτμοσφαιρική θερμότης εἶναι ἀποτέλεσμα τῆς ἡλιακῆς θερμότητος.

Ὅταν ὁ ἥλιος εἶναι θερμὸς ὅπως συμβαίνει κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ θέρους καὶ εἰς τὸ τέλος τῆς ἀνοιξέως, ὁ ἄνθρωπος δύναται νὰ πάθῃ ἀναλόγως τῆς διαρκείας, καθ' ἣν εἶναι ἐκτεθειμένος εἰς τὸν ἥλιον: Τὰ γυμνά τοῦ σώματός μας πρόσωπον, λαιμὸς, χεῖρες παθαίνουν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον τὸ δέρμα κοκκινίζει καὶ γίνονται μαυροπὸν ταῦτοχρόνως, καὶ τὸ κοκκίνισμα αὐτὸ δύναται νὰ γείνη ἐντονώτερον καὶ νὰ καταστήσῃ ἔκζεμα.

Ἐὰν ὁμως ὁ ἄνθρωπος μείνῃ περισσότερο ὑπὸ τὸν ἥλιον καὶ ἰδίως κατὰ τὰς ὥρας, καθ' ἃς εἶναι παρὰ πολὺ θερμὸς (10 π. μ.—3 μ. μ.) δύναται νὰ πάθῃ **ἡλιασιν**, ἀρχίζει νὰ αἰσθάνηται ζάλην δηλ. τὸ βῆμά του ἢ ἡ στάσις του νὰ ταλατεύωνται, νὰ αἰσθάνηται ἀδιαθεσίαν μὲ βάρος εἰς τὴν καρδιακὴν χώραν, νὰ ἰδρώνῃ, νὰ γείνηται ὠχρὸς ὅπως καὶ εἰς τὴν λιποθυμίαν.

Διὰ τὸ κοκκίνισμα τοῦ δέρματος τὰ λιπαρὰ ὅπως καὶ εἰς τὸν α'. βαθμὸν τοῦ ἐγκαύματος εἶναι πολὺ καλὰ, μὲ τὴν προσθήκην ὅτι δι' ὀλίγας ἡμέρας τὰ παθόντα μέρη πρέπει νὰ μὴ ἐκτίθενται εἰς τὸν πολὺ θερμὸν ἥλιον.

Προκειμένου περὶ ἡλιάσεως, ἡ ὁποία εἶναι σοβαρὸν πρᾶγμα, τὸ καθήκον τοῦ προσκόπου εἶναι νὰ σπεύσῃ μὲ τὸ πρῶτον ἀνίσυχον σημεῖον νὰ βάλῃ τὸν ἄρρωστον ὑπὸ σκιάν ἐὰν ὑπάρχῃ, καὶ ἐὰν δὲν ὑπάρχῃ σκιά (δένδρα, σπήτια, κτίρια) νὰ δημιουργήσῃ τοιαύτην εἴτε μὲ τὸ ἀντίσκηνόν του, εἴτε μὲ τὸ ἐπανωφόρι του, εἴτε μὲ τὴν σκιάν τοῦ σώματος ἐνὸς ἢ δύο ἐκ τῶν συναδέλφων του. Θὰ τὸν πλαγιάσωμεν κατὰ γῆς, θὰ ξεσφίξωμεν τὰ

ροῦχά του καὶ θὰ κάμωμεν ἀκολούθως ὅτι ἐν γένει εἰς τὴν λιποθυμίαν ἐμάθομεν νὰ κάμωμεν.

Ὅταν ὁ ἄνθρωπος εὐρίσκειται ὑπὸ τὸ ὕδωρ καὶ δὲν ἔμπορεῖ συνεπῶς νὰ ἀναπνεύσῃ ἀποθνήσκει ἐξ ἀσφυξίας.

Εἶναι γνωστὸν ὅτι τὸ νερὸ εἰσέρχεται εἰς τοὺς πνεύμονας 1—1 1/2 λεπτὸ μετὰ τὴν καταβύθισιν, ὅτι ὁ **φαινομενικὸς θάνατος** ἐπέρχεται εἰς δύο λεπτά, καὶ ὁ **πραγματικὸς θάνατος** εἰς εἴκοσι λεπτά ἐκ τῆς στιγμῆς τῆς καταβυθίσεως.

Ἡ πρώτη λοιπὸν, πρωτίστη φροντίς παντὸς προσκόπου εἶναι νὰ τρέξῃ εἰς βοήθειαν παντὸς κινδυνεύοντος νὰ πνιγῆ καὶ δι' αὐτὸν τὸν λόγον πᾶς πρόσκοπος πρέπει προηγουμένως νὰ ἠξεύρῃ νὰ κολυμβᾷ.

Ἀρπάζει τὸν πνιγόμενον, τὸν βγάζει εἰς τὴν παραλίαν ἢ τὴν ὄχθην τοῦ ποταμοῦ, τὸν ἀφήνει κατὰ γῆς μὲ τὸ κεφάλι χαμηλότερον καὶ ξεσφίγγει ἀμέσως τὰ ροῦχά του ὅπως καὶ ἐπὶ λιποθυμίας.

Ἀναλόγως τοῦ βαθμοῦ τῆς ἀσφυξίας τὸ πρόσωπον ἀπὸ τὸ φυσιολογικὸν του χρῶμα γίνονται μελανωπὸν ἢ καὶ τελείως μέλαν ὅσα ὀλιγώτερον εἶναι χρωματισμένον, τόσο καὶ ἡ ἀσφυξία εἶναι μικροτέρου βαθμοῦ καὶ ἐπομένως καὶ αἱ ἐλπίδες περὶ σωτηρίας περισσότεραι.

Ἐὰν ὁ ἄρρωστος διατηρῆ τὴν συνείδησίν του, θὰ τοῦ παραγγείλωμεν νὰ ἀνοίξῃ τὸ στόμα, θὰ γαργαλίσωμεν τὴν σταφυλὴν καὶ τὰ πέριξ μὲ τὸν δάκτυλόν μας, ἢ μὲ ἓνα κονδυλοφόρον ἢ μὲ ἓνα ξυλαράκι, κουταλάκι διὰ νὰ προκαλέσωμεν ἐμετόν.

Ἐὰν ὁμως εἶναι ἀναίσθητος, διὰ τῆς βίας θὰ ἀνοίξωμεν τὸ στόμα του, θὰ βάλωμεν ἓνα κομμάτι φελλὸ ἢ ξύλο ἢ τὸ μανδηλί μας

ἀνάμεσα εἰς τοὺς τραπεζίτας, θὰ βγάλωμεν μετὰ τὰ δάκτυλά μας τὰ φύκια ἀπὸ τὸ στόμα του καὶ θὰ γαργάλωμεν ἀμέσως τὴν σταφυλὴν καὶ τὰ πέριξ καὶ ἐὰν παρ' ὄλο τὸ γαργάλισμα ὁ ἔμετός δὲν γείνεται, θὰ γονατίσωμεν ἀμέσως εἰς τὸ δεξιὸν μας γόνυ, καὶ ἐπὶ τοῦ ἀριστεροῦ μας μηροῦ θὰ βάλωμεν τὸν ἄρρωστον μετὰ τὸ πρόσωπον κατὰ γῆς εἰς τρόπον ὥστε νὰ ἠμποροῦμεν νὰ πιέζωμεν διὰ τῶν δύο μας χειρῶν δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ καὶ ἔμπροσθεν τὰ δύο ὑποχόνδρια καὶ τὴν στομαχικὴν χώραν.

Ἐὰν παρ' ὄλα αὐτὰ ὁ ἄρρωστος δὲν συνέρχεται, θὰ κάμωμεν τὴν ἔλξιν τῆς γλώσσης ἐν συνδυασμῷ μετὰ τὴν τεχνητὴν ἀναπνοὴν ἢ ὁποῖα ὄσον κουραστικὴ καὶ ἂν εἶναι πρέπει νὰ γείνη διὰ πολλὴν ὥραν διὰ νὰ φέρῃ ἀποτέλεσμα. Τότε μόνον δικαιούμεθα νὰ θεωρήσωμεν τὸν ἄρρωστον μας νεκρὸν ὅταν *μετὰ μιᾶς ὥρας τεχνητὴν ἀναπνοὴν* οὐδὲν σημεῖον ζωῆς φαίνεται.

(Ἀκολουθεῖ)

Μ. ΤΣΑΤΣΑΝΗΣ

ΙΑΤΡΟΣ

ΠΡΩΤΑΙ ΒΟΗΘΕΙΑΙ

ΓΕΝΙΚΑΙ ΟΔΗΓΙΑΙ

Ὅταν κατὰ τύχην εὐρεθῶμεν εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ βοηθήσωμεν ἄνθρωπον, ὁ ὁποῖος αἰφνιδίως ἠσθένησεν ἢ ἐπληρώθη, τὸ πρῶτον καθήκον μας εἶνε νὰ προσπαθήσωμεν μετὰ κάθε τρόπον πῶς νὰ τὸν κάμωμεν νὰ μὴ πάθῃ τίποτε χειρότερον, νὰ μὴ χειροτερεύσῃ δηλαδὴ ἢ κατὰστασίς του καὶ χάσῃ τὴν ζωὴν του, καὶ δεύτερον χρεωστοῦμεν νὰ φροντίσωμεν μετὰ κάθε τρόπον πῶς νὰ φθάσῃ τὸ ταχύτερον ἢ ἰατρικὴ βοήθεια. Εἰς μίαν λοιπὸν τοιαύτην περίπτωσιν χρεωστεῖς πρὸ πάντως νὰ δώσῃς εἶδησιν εἰς τὸν πλησιέστερον ἰατρὸν, νὰ ἐξηγήσῃς συγχρότως ἐγγράφως καὶ μετὰ συντομίαν τὸ εἶδος τοῦ παθήματος ἢ τῆς πληγῆς, διὰ νὰ ἐννοήσῃ ὁ ἰατρὸς ἐπάνω κάτω περὶ τίνος πρόκειται καὶ νὰ λάβῃ καὶ αὐτὸς ἐγκαίρως τὰ ἀπαιτούμενα μέτρα προτοῦ ἀκόμη φθάσῃ εἰς τὸν τόπον τοῦ δυστυχήματος.

Ὅταν ὁμοῦς ὁ ἰατρὸς φθάσῃ πλησίον τοῦ ἀρρώστου ἢ τοῦ πληγωμένου, σὺ δὲν ἔχεις πλέον ἀνάγκην νὰ ἐνεργῆς αὐτοβούλως, ἀλλὰ χρεωστεῖς ν' ἀκολουθῆς τὰς ὁδηγίας του καὶ νὰ τὸν βοηθῆς μετὰ πᾶσαν δύναμιν. Ἄλλ' ἐφ' ὅσον ὁ ἰατρὸς δὲν ἐφθασεν ἀκόμη ἐπὶ τόπου, σὺ εἶσαι ὁ μόνος ὑπεύθυνος διὰ τῶν πάντων, ἢ ἤθελεν συμβῆναι εἰς τὸν ἄρρωστον, ἢ ἤθελε παραμεληθῆναι νὰ γίνῃ χάριν του. Διὰ τοῦτο προσπάθει μετὰ κάθε τρόπον νὰ μὴ τὸν βλάπτουν ἄλλοι παρειακοὶ καὶ περιεργοὶ θεαταί, δίδοντες ἀντιθέτους συμβουλὰς καὶ παράκαιρον βοήθειαν.

Νὰ μὴ ἐπιτρέπῃς δὲ καὶ τὴν συνάθροισιν πολλῶν ἀέργων καὶ ἀργολόγων πέριξ τοῦ πληγωθέντος ἀνθρώπου.

Ἐφοῦ ὀπλισθῆς μετὰ ὄλην τὴν ἀπαιτουμένην ψυχραιμίαν καὶ ἐτοιμότητα τοῦ πνεύματος, βάλε ἀμέσως τὸν ἑαυτὸν σου εἰς ἐνέργειαν καὶ προσπάθησε ν' ἀποκαταστήσῃς τὴν τάξιν, ἐὰν ἐπῆλθε συνάθροισις κόσμου εἰς τὸν τόπον τοῦ δυστυχήματος, ἀπόφευγε ὁμοῦς πᾶσαν ὀρμὴν καὶ βίαν εἰς τὰς κινήσεις καὶ εἰς τὰς πράξεις σου, ἀπόφευγε πρὸς τοῦτοις νὰ δώσῃς νὰ ἐννοήσουσιν μετὰ τοὺς λόγους ἢ μετὰ τοὺς μορφασμοὺς σου, ὅτι ἡ κατάσταση τοῦ ἀσθενήσαντος ἢ πληγωθέντος εἶνε ἐπικίνδυνος.

Διότι, κατὰ γενικὸν κανόνα πᾶσα πράξις παράκαιρος καὶ βιαστικὴ δὲν ἠμπορεῖ παρὰ νὰ βλάβῃ, θὰ προκαλέσῃ δὲ πράξεις παρακαίρους καὶ βιαστικὰς, ἐὰν μετὰ τὰ νεύματα ἢ μετὰ τοὺς λόγους σου δεῖξῃς ὅτι εἶσαι ταραχμένος ἀπὸ τὴν σοβαρὰν κατὰστασιν τοῦ παθόντος.

Ἐφοῦ λοιπὸν μετὰ ὄλην τὴν ἀπάθειαν καὶ ψυχραιμίαν ἐξετάσῃς τὴν κατὰστασιν καὶ σκεφθῆς ταχέως τί ἔχεις νὰ κάμῃς, χρεωστεῖς ἀμέσως νὰ ἐκλέξῃς ἐκείνους ἐκ τῶν παρισταμένων, τοὺς ὁποίους ἠμπορεῖς νὰ πάρῃς ὡς βοηθοὺς καὶ νὰ ὑποδείξῃς συντόμως καὶ εἰς αὐτοὺς τί ἔχουν νὰ κάμουν. Ὅλοι οἱ ἄλλοι ἀργοὶ θεαταί πρέπει ν' ἀπομακρύνωνται.

Τοῦτου γενομένου, χρεωστεῖς, ἐὰν ὁ πληγωμένος ἢ ὁ ἄρρωστος εἶνε πεσμένος κατὰ γῆς καὶ ἡ θέσις του δὲν εἶνε καλὴ, νὰ τὸν ἐξαπλώσῃς ἀναπαυτικὰ, ἐὰν δὲ εἶνε ζέστη καὶ καίη ὁ ἥλιος, νὰ τὸν μεταφέρῃς μετὰ προσοχὴν εἰς μέρος σκιερὸν καὶ δροσερὸν.

Ἡ σπουδαιότερα βοήθεια, τὴν ὁποῖαν ἠμπορεῖς νὰ δώσῃς εἰς τοὺς πληγωμένους, εἶνε νὰ τοὺς μετατοπίσῃς χωρὶς νὰ τοὺς βλάβῃς περισσότερον. ἠμποροῦν δὲ νὰ τοὺς βλάβουν ὅχι μόνον αἱ ἄσκοποι καὶ ὑπερβολικαὶ κινήσεις, ἀλλὰ καὶ αἱ παντοειδεῖς ἀκαθαρσίαι καὶ προπάντων τὰ προϊόντα τῆς σήψεως ὀργανικῶν ὑλῶν, τὰ ὁποῖα ἠμποροῦν νὰ ἔλθουν εἰς ἐπαφὴν μετὰ τὰς πληγὰς των. Ἐκτὸς τούτων ἠμπορεῖ νὰ τοὺς βλάβῃ καὶ τὸ ψῦχος καὶ ἡ πολλὴ ζέση. Διὰ τοῦτο δὲν πρέπει χωρὶς ἀνάγκην νὰ ἐκδύωμεν τὸν πληγωμένον ἐντελῶς, ἀλλὰ μόνον νὰ χαλαρῶνωμεν τὰ φορέματά του, τὰ ὁποῖα τὸν περισφίγγουν, νὰ σχίζωμεν δὲ ἢ νὰ κόπτωμεν μετὰ ψαλίδας μόνον ὅσα ἀποκρύπτουν τὰς πληγὰς του. Ὅταν ὁμοῦς εἶνε ἀνάγκη νὰ τὸν γυμνώσωμεν καὶ θέλωμεν νὰ τὸν ἐξαπλώσωμεν εἰς τὸ κρεβάτι, πρέπει πάντοτε ν' ἀρχίζωμεν πρῶτα νὰ ἀφαιρῶμεν τὰ φορέματα ἀπὸ τὰ ὑγιᾶ μέλη του καὶ κατόπιν τὰ φορέματα, τὰ ὁποῖα σκεπάζουν καὶ

σφίγγουν τὰς πληγὰς του. Ὄταν δὲ θέλωμεν πάλιν νὰ τὸν ἐνδύσωμεν, πρέπει ν' ἀκολουθῶμεν τὴν ἀντίθετον διεύθυνσιν, δηλαδὴ πρέπει πρῶτα νὰ ἐνδύωμεν τὸ πληγωμένον μέλος, τὸν βραχίονα π.χ. ἢ τὸ σκέλος, καὶ ἔπειτα τὰ ἄλλα ὑγιῆ μέλη τοῦ σώματος του. Ἐὰν ἐπληγῶθῃ εἰς τὸν πόδα, δὲν πρέπει ποτὲ νὰ σύρωμεν τὰ ὑποδήματα διὰ νὰ τὰ ἀφαιρέσωμεν, ἀλλὰ νὰ τὰ σχίζωμεν ἢ νὰ τὰ κόπτωμεν με ψαλίδα, προσέχοντες πάντοτε μὴ τὸν κινήσωμεν με ὀρμὴν ἢ μὴ τὸν στραγγαλίσωμεν ἀπὸ τὴν βίαν μας.

Πρῶτα, πρῶτα ὅμως χρεωστῆς νὰ βεβαιωθῆς μήπως εἰς τὸν πληγωμένον συνέβῃ ἢ μήπως ἐξακολουθεῖ νὰ συμβαίνει, χωρὶς νὰ φαίνεται ἐκ τῆς πρώτης ὄψεως καμμία αἱμορραγία σοβαρὰ, μήπως δηλαδὴ ἀπὸ κανὲν μέλος του, τὸ ὁποῖον εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς δὲν φαίνεται, τρέχει αἷμα με ὀρμὴν. Εἰς τοιαύτην περίπτωσιν ὁ κίνδυνος θανάτου εἶνε ἄμεσος, ἀνάγκη πᾶσα νὰ βοηθήσῃ τὸν πληγωμένον ἀνευ ἀναβολῆς καὶ περὶ οὐδενὸς ἄλλου πρέπει νὰ φροντίσῃ παρὰ πῶς νὰ σταματήσῃ αὐτὴν τὴν αἱμορραγίαν. Καὶ πῶς μὲν ἢμπορεῖς νὰ ἐπιτύχῃς τὸ τοιοῦτον, θὰ τὸ εἴπωμεν κατωτέρω, ἐν πάσῃ ὅμως περιπτώσῃ χρεωστῆς ἀμέσως νὰ προσκαλέσῃ τὸν ἰατρὸν, πληροφοροῦν αὐτὸν συγχρόνως ὅτι πρόκειται περὶ αἱμορραγίας. Σὺ δὲ νὰ μὴ κόπῃς καὶ νὰ μὴ τραβᾷς με ὀρμὴν κανὲν μέλος τοῦ σώματος ἢ μέρος σαρκὸς ἢ κομμάτιον δέρματος, ἀδιάφορον ἂν μόλις συγκρατεῖται με τὸ σῶμα διὰ μικρᾶς τινοῦ καὶ ἀσημάντου λωρίδος.

Κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο νὰ μὴ ἐπιτρέπῃς νὰ δύνουν εἰς τὸν ἀσθενῆ ἢ εἰς τὸν τραυματίαν οἰνόπνευμα, ἢ ἄλλα οἰνοπνευματώδη ποτὰ, ἀλλὰ μόνον νὰ τὸν ἀφίνης νὰ πίνῃ ὀλίγον δροσερὸν νερό. Ἐὰν ὅμως ἔχασε πολὺ αἷμα καὶ ἐξηντλήθησαν πολὺ αἱ δυνάμεις του, σοῦ ἐπιτρέπεται νὰ τοῦ δώσῃς ὀλίγον κρασί ἢ ὀλίγον ρακί, ἢ κονιάκ ἢ δέκα ἕως εἴκοσι σταγόνας αἰθέρος ἐπάνω εἰς ἕν μικρὸν

κομμάτιον ζαχαρέως. Ἄλλ' εἰς τοὺς βαρέως ἀσθενοῦντας ἢ εἰς τοὺς φέροντας καίρια τραύματα δὲν πρέπει νὰ δίδῃς χωρὶς ἰατρικὴν ἄδειαν καμμίαν τροφήν, οὔτε στερεὰν οὔτε ρευστήν.

Κατ' αὐτὸν λοιπὸν τὸν τρόπον προετοιμάζεις τὰ πάντα διὰ τὴν μεταφορὰν τοῦ ἀρρώστου ἢ τοῦ πληγωμένου, μέχρις ὅτου φθάσῃ ὁ ἰατρός. Καὶ ἐὰν μὲν φθάσῃ ἐγκαίρως, δὲν ἔχεις παρὰ νὰ συμμορφωθῆς μετὰς περαιτέρω ὁδηγίας του, ἐὰν ὅμως ἀργήσῃ, δὲν ἔχεις ἀνάγκην νὰ τὸν περιμένῃς καὶ ἢμπορεῖς σὺ ὁ ἴδιος νὰ μεταφέρῃς τὸν ἀρρώστον εἰς τὸ πλησιέστερον νοσοκομεῖον, διότι ἢ περαιτέρω θεραπεία του δὲν εἶνε ἔργον ἰδικόν σου, ἀλλὰ τῆς ἰατρικῆς ἐπιστήμης.

Διὰ τὴν μεταφορὰν κατάλληλα εἶνε τὰ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἰδιαίτερα φορεῖα, ἐν ἑλλείψει ὅμως προχείρων τοιούτων ἢμπορεῖς νὰ μεταχειρισθῆς καὶ ἄλλᾶς σανίδας, μακρὰς καὶ πλατείας, ἢ φύλλα θύρας, ἢ σκάλαν ἐπὶ τῆς ὁποίας στρώνεις καταλλήλως ὑφάσματα, μαλλί, φορέματα, σχοινιά κ.τ.λ.

Ὅλοι οἱ ἐπίδεσμοι, οἱ ὁποῖοι ἐφηρημόσθησαν κατὰ τὴν πρώτην στιγμὴν, εἶνε πρόσκαιροι. Ὄταν δὲ τοὺς ἐφαρμόζῃς προσπάθει νὰ μὴ κρατῆς τὸν τραυματίαν ἐπὶ πολλὴν ὥραν ὄρθιον, διότι εὐκόλα ἢμπορεῖ νὰ λιποθυμήσῃ καὶ νὰ πέσῃ κατὰ γῆς, διὰ τοῦτο, ὅταν τὸν περιποιῆσαι καὶ τὸν περιθάλλῃς, πρέπει νὰ τὸν ἀφίνης νὰ κάθηται ἢ νὰ τὸν ἔχῃς ἀνάσκελα ἐξαπλωμένον.

Ἐὰν ὅμως καὶ εἰς αὐτὴν τὴν θέσιν χάσῃ τὰς αἰσθήσεις του, πρέπει νὰ τοποθετῆς τὴν κεφαλὴν του τοιουτοτρόπως, ὥστε νὰ κρέμαται χαμηλότερα ἀπὸ τὸ σῶμα.

Ἐὰν ἀκολουθήσῃς πιστῶς τὰς γενικὰς αὐτὰς ὁδηγίας, θὰ ἢμπορέσῃς, περιστάσεως δοθείσης, νὰ σώσῃς εἰς κρίσιμον στιγμὴν τὴν ζωὴν τοῦ πλησίον σου ἀπὸ τὸν θάνατον.

N. Θ. ΜΑΡΙΝΟΣ

Ἐνωματάρχης 1ης Ὀμάδος Α.Α.
ΕΘΕΛΟΝΤΗΣ ΠΡΩΤΩΝ ΒΟΗΘΕΙΩΝ

ΚΑΤΑΜΕΤΡΗΣΙΣ ΚΑΙ ΕΚΤΙΜΗΣΙΣ ΑΠΟΣΤΑΣΕΩΝ

Εἰς πᾶσα στιγμὴν, οἱ Πρόσκοποι θὰ εὐρεθῶσιν εἰς τὴν ἀνάγκην κατὰ τὴν ἐν τῇ ἐξοχῇ διαμονὴν αὐτῶν νὰ μετρήσωσι διαφοροὺς ἀποστάσεις, εἴτε μετροῦντες αὐτὰς κατ' εὐθείαν ἐὰν εἶναι μικραὶ, εἴτε ἐκτιμῶντες αὐτὰς διὰ διαφορῶν μέσων ἐὰν θὰ εἶναι μεγαλήτεράι, νὰ εὐρίσκωσι τὸ πλάτος πιταμοῦ ἢ λίμνης τινὸς καὶ τὸ ὕψος δένδρου ἢ ἄλλων ἀντικειμένων. Διὰ νὰ μετροῦμεν τὰς ἄνω ἀποστάσεις δὲν ἔχομεν ἀνάγκην ἀκριβῶν ὀργάνων πρέπει τουναντίον νὰ ἐφευρίσκωμεν διάφορα τυχαία μέσα διὰ νὰ ἐπιτύχωμεν τὸν

σκοπὸν μας. Ἐνα μέτρον τῆς τσέπης εἶναι ἀπαραίτητον εἰς κάθε Πρόσκοπον διὰ νὰ ἐξακριβώσῃ πᾶν ἄλλο ἐφευρισκόμενον μέτρον.

Ὁ Πρόσκοπος λοιπὸν ὀφείλει νὰ μεταχειρίζεται τοὺς κάτωθι τρόπους πρὸς καταμέτρησιν καὶ ἐκτίμησιν τῶν ἀποστάσεων.

1ον Διὰ τῆς ἀνθρωπομετρῆσεως τοῦ ἑαυτοῦ του

Κάθε πρόσκοπος ὀφείλει νὰ γνωρίζῃ ἀκριβῶς τὰς διαφοροὺς διαστάσεις τῶν μελῶν τοῦ σώματος του.

- α.) Ύψος ἀναστήματος, ἄνευ πύλου.
 β.) Ύψος ἀναστήματος με ὑψωμένην τὴν δεξιὰν καὶ τεταμένους τοὺς δακτύλους.
 γ.) Τὸ μῆκος τοῦ βραχίονος ὀριζοντίως τεταμμένου ἀπὸ τοῦ ὤμου μέχρι τοῦ ἄκρου τῶν δακτύλων.
 δ.) Τὸ μῆκος τῶν δύο βραχιόνων τεταμμένων ὀριζοντίως.
 ε.) Τὰς κυριωτέρας διαστάσεις τῆς χειρὸς, μῆκος, πλάτος, μῆκος ἀντίχειρος, τοῦ μέσου, μῆκος τοῦ ἀντίχειρος καὶ τοῦ μικροῦ δακτύλου τεταμμένου καλῶς.
 ζ.) Τὸ μῆκος τοῦ ποδὸς μετὰ καὶ ἄνευ ὑποδήματος.

2ον. Διὰ τοῦ προσκοπικοῦ κοντοῦ.

Ὁ προσκοπικὸς κοντὸς διηρημένος εἰς ἑκατοστὰ εἶναι οὕτως εἰπεῖν τὸ τελειότερον μέτρον τὸ ὁποῖον φέρει μεθ' ἑαυτοῦ πᾶς Πρόσκοπος.

3ον. Διὰ τοῦ τακτικοῦ βήματος

Διὰ τοῦ μέσου τούτου δυνάμεθα νὰ μετρήσωμεν μίαν ἀπόστασιν με μικρὰν διαφορὰν. Ἐκαστος πρέπει νὰ γνωρίζῃ πόσα βήματα κάμνει εἰς 100 μέτρα, εἰς τοῦτο πρέπει νὰ ἐξασκῆται τακτικῶς διὰ νὰ κανονίσῃ ἕνα σταθερὸν βηματισμόν. Διὰ νὰ εὔρη πόσα βήματα κάμνει διὰ τὰ 100 μ. διατρέχει αὐτὰ πολλάκις, πάντοτε ὅμως μετὰ τὸ αὐτὸ βῆμα, κατόπιν προσθέτων τὰ βήματα τὰ ὁποῖα διέτρεξε τὰ διαιρῆ διὰ τοῦ ἀριθμοῦ ὅστις φανερώνει πόσας φορὰς διέτρεξεν τὸ ἄνω διάστημα, οὕτως πῶς εὕρισκει τὸν μέσον ὄρον τῶν ἀπαιτουμένων βημάτων του δι' 100 μέτρα, τὸν ὁποῖον κατόπιν χρησιμοποιεῖ ὡς βάσιν τοῦ βήματός του.

4ον. Διὰ τοῦ ποδηλάτου

Διὰ νὰ μετρήσωμεν μίαν ἀπόστασιν διὰ τοῦ ποδηλάτου, πρέπει πρῶτον νὰ γνωρίζωμεν πόσα μέτρα διανύει τὸ ποδηλάτου μας με μίαν στροφὴν τοῦ pedale, ἔαν π.χ. εἰς κάθε στροφὴν τὸ ποδηλάτου διανύει 5 μέτρα καὶ ἐμετρήσωμεν διὰ μίαν ἀπόστασιν 150 στροφὰς τοῦ pedale, θὰ ἔχωμεν $150 \times 5 = 750$ μέτρα, τὴν ζητουμένην ἀπόστασιν. Διὰ νὰ μετρώμεν εὐκολώτερον τὰς στροφὰς θέτομεν εἰς μίαν ἀκτίνα τοῦ προσθίου τροχοῦ μικρὰν μπανέλα δένοντες αὐτὴν, εἰς ἐκάστην στροφὴν ἢ μπανέλα κτυπῶσα ἐπὶ τῆς σιδηρᾶς περόνης τοῦ ποδηλάτου παράγει ζωηρὸν κρότον, ὅστις μᾶς εἰδοποιεῖ ἐκάστην στροφὴν τοῦ τροχοῦ.

5ον. Διὰ τῆς δράσεως

Ἡ ἐκτίμησις τῶν ἀποστάσεων διὰ τῆς δράσεως ἀπαιτεῖ μεγάλην ἐξάσκησιν τοῦ ὀφθαλμοῦ διότι ὑπάρχουσι φυσικὰ φαινόμενα τὰ ὁποῖα ἐπιδρῶσιν μεγάλως ἐπὶ τῆς ἐκτιμήσεως τῶν ἀποστάσεων δι' αὐτοῦ.

Ὁ διάφορος φωτισμὸς τοῦ οὐρανοῦ κατὰ τὰς διαφόρους ὥρας δύναται νὰ ἀλλοιώσῃ καὶ τὰ τελειότερα ἀποτελέσματα ἰδιαιτέρως εἰς τὴν θάλασσα ἢ εἰς βουνώδη μέρη, ἢ ὀπτικὴ ἀπάτη εἶναι τοιαύτη ὥστε νὰ ἀπομακρύνῃ ἢ πλησιάζῃ δι' ἀπιστεύτου τρόπου τὰ διάφορα ἀντικείμενα.

Παραθέτω τὰς κυριωτέρας φαινομενικότητας ἐπὶ τῶν ὁποίων δύναται τις νὰ βασισθῇ διὰ τὴν ἐκτίμησιν ἀποστάσεως τινός.

Διακρίνομεν εἰς ἀπόστασιν :

15 χιλιομέτρων τὰς ἐξοχικὰς ἐκκλησίας, τὰς ἐπαύλεις.

11	»	τοὺς ἀνεμομύλους καὶ τὰς πτέρυγας τῶν.
5	»	τὰς κοινὰς οἰκίας.
4	»	τὰς καπνοδόχους.
2	»	τὰ μεμον. χονδρὰ δένδρα.
1200	μέτρων	τὰ μεμονωμένα δένδρα.
300	»	τὰ χωρίσμ. τῶν παραθύρων
50	»	τὰ κεραμίδια τῶν στεγῶν.
1500	»	ἀνθρώπους πεζοὺς καθ' ὁμίλους, ἵππεῖς (τὰ σώματα ξεχωρίζουν ἀπὸ τοὺς ἵππους) ἀμάξας τρεχούσας.
850	»	τὰς κινήσεις τῶν ποδῶν, τὴν γραμμὴν τῆς κόμης, τὰς κεφαλὰς τῶν ἵππων.
700	»	χωριστὰ τοὺς ἀνθρώπους, τὰ πόδια τῶν ἵππων ἀρχίζουσι νὰ φαίνωνται.
500	»	καθαρῶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ τοὺς ἵππους.
300	»	τὸ πρόσωπον διαχωρίζεται τῶν ὤμων.
250	»	τὰ λαμπερὰ κουμπιά
150	»	ἢ γραμμὴ τῶν ὀφθαλμῶν διαγράφεται.
70	»	Οἱ δύο ὀφθαλμοὶ φαίνονται χωρισμένοι.

6ον. Διὰ τοῦ ἤχου

Ἡ διὰ τοῦ ἤχου ἐκτίμησις βασιζέται ἐπὶ τῆς κάτωθι ἀρχῆς. Ὅτι τὸ φῶς διατρέχει τὰς ἀποστάσεις σχεδὸν στιγμιαίως 300.000 χ. εἰς τὸ δευτερόλεπτον) ἐνῶ ὁ ἤχος διατρέχει 333 μέτρα εἰς τὸ δευτερόλεπτον. Ἐὰν λοιπὸν παρατηρήσωμεν τὸν καπνὸν ἢ τὴν φλόγα, ἥτις προηγείται ἐνὸς κρότου, καὶ μετρήσωμεν τὰ δευτερόλεπτα τὰ ὁποῖα διευχωρίζουν τὴν στιγμὴν ταύτην ἀπὸ τῆς στιγμῆς ποὺ ὁ ἤχος θὰ εἶναι τόση ὅση θὰ εἶναι τὸ γινόμενον τοῦ 333 πολλαπλασιαζόμενον ἐπὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν δευτερολέπτων τὰ ὁποῖα διήλθον ἀπὸ τῆς στιγμῆς τῆς ἐκπυρσοκροτήσεως μέχρι τῆς στιγμῆς τῆς ἀφίξεως τοῦ ἤχου εἰς τὴν ἀκοήν μας.

(ἔπεται συνέχεια)

Λ. ΠΤΕΡΗΣ

Ἄρχ. 6ης Ὁμάδος Α.Α.

ΠΩΣ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΠΟΡΕΥΗΤΑΙ Η ΟΜΑΣ

(ΣΥΝΕΧΕΙΑ)

Ἡ Ὀμάς πορευομένη ἐντὸς φιλικῶν, ἀλλὰ παντοδαποῦ ἐδάφους, φροντίζει νὰ ὑπερникῶ πᾶν ἐμπόδιον, ὅπερ ἤθελε τῇ παρουσιασθῆ. Διὰ τοῦτο ἀποσπᾶ τῆς συνολικῆς τῆς δυνάμεως μίαν ἐνωμοτίαν, ἣτις εἶναι ἐπαρκῆς πρὸς χάραξιν δρομολογίου καὶ καταστροφὴν ἢ παράκαμψιν παντὸς ἐμποδίου προτοῦ τοῦτο προφθάσῃ νὰ ἐπιβραδύνη τὴν πορείαν τῆς Ὀμάδος.

Τέσσαρες πρόσκοποι μετὰ τοῦ ἐνωμοτάρχου των προπορεύονται τῆς Ὀμάδος περὶ τὰ 100 μέτρα ἔχοντες μετ' ἑαυτῶν καὶ τὰς σκαπάνας αὐτῆς. Τὸ νὰ προετοιμασθῇ ὁδὸς διὰ τῶν σκαπανῶν ἵνα διαβῆ σῶμά τι ὅπερ ἀκολουθεῖ τόσον πλησίον καθίσταται πολὺ δύσκολον ὥστε νὰ θεωρῆται ἀνεφάρμοστον ἐντούτοις εἶναι ἀναγκαῖα ἢ χρῆσις τῶν σκαπανῶν καὶ ἰδίᾳ μάλιστα ὅταν ἡ Ὀμάς εἶναι ἐφωδιασμένη μὲ τὸ ὄχημά της ἢ μὲ μεταγωγικά.

Ἐχει ἤδη δώσει τὰς ἀναγκαῖας ὁδηγίας ὁ ἀρχηγὸς εἰς τοὺς ἀνιχνευτὰς του πρὸ τῆς ἐκκινήσεως· ὁ ἀρχηγὸς διὰ τοῦ χάρτου γνωρίζει τί θὰ συναντήσῃ καθ' ὁδὸν καὶ ἐξηγεῖ ταῦτα εἰς τοὺς πρόσκοπους του, ἵνα δύνανται νὰ ταυτίζωσιν οὗτοι τὰ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους ἀντικείμενα μετὰ τῶν ἐπὶ τοῦ χάρτου παρατηρήσεων των. Δύνανται ὅμως νὰ παρουσιασθῶσι ἰόσα ἀπρόοπτα, ὥστε μόνον διὰ τῆς λήψεως καταλλήλων μέτρων ἐκ τῶν προτέρων δύνανται νὰ ὑπερπηδηθῶσι.

Πρὸς τοῦτο ὁ ἐνωμοτάρχης μετὰ τῶν 4 πρόσκοπων του προπορεύεται τῆς Ὀμάδος περὶ τὰ 100 μέτρα, διερευνᾷ τὸ ἔδαφος διαθέτων αὐτοὺς δεξιὰ ἢ ἀριστερὰ τῆς ἀκολουθητέας κατευθύνσεως μέχρις οὗ ὑπερβῆ τὸ παρουσιαζόμενον κώλυμα, περὶ τοῦ ὁποίου φροντίζει νὰ εἰδοποιεῖ ἐγκαίρως τὴν Ὀμάδα, ἣν ἐγκαίρως ἐπίσης εἰδοποιεῖ πόθεν τὸ κώλυμα τοῦτο ὑπερπηδᾶται.

Διὰ πᾶν ἐνδεχόμενον ἔχει ἓνα τῶν πρόσκοπων του ἔτοιμον νὰ τὸν χρησιμοποιήσῃ εἰς σύνδεσμον μεταξὺ Ὀμάδος ἐνωμοτίας, ἂν τὰ συνθηματικά μας σημεῖα διὰ τῶν βραχιόνων, τοῦ κοντοῦ κ.λ.π. κρίνῃ ὅτι δὲν ἔχουσιν ἄμεσον τὸ ἀποτελέσμα των, καὶ διὰ τῆς ἐντεταμένης πάντοτε προσοχῆς του ἀντιλαμβάνεται τὸ πρὸ αὐτοῦ ἔδαφος πρὸ τοῦ πλησιάζει. Δὲν εἶνε πρόσκοπος ὁ ἐνωμοτάρχης, ὅστις ἤθελεν ἀναγκάσει τὴν Ὀμάδα νὰ σταματήσῃ διότι ἐν καιρῷ δὲν ἠδυνήθη νὰ παρακάμψῃ οἰονδήποτε κώλυμα. Ἄν προβλέπῃ ὅτι θὰ δυσκολευθῆ νὰ εὕρῃ ἐγκαίρως μέρος καταλλήλον πρὸς διάβασιν τῆς Ὀμάδος, ἀποκρίνεται ταύτης περισσότερον φροντίζων

διὰ τῶν ὁρατῶν συνθηματικῶν σημείων, τῶν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους καὶ διὰ προσκόπων ἐν ἀνάγκῃ, ἀφήνων τούτους εἰς τὰς καμπὸς ἢ ὑποδιαιρίσεις τῶν ὁδῶν, ὑποχρεομένων νὰ ἐπανέλθωσι πάραυτα εἰς τὴν θέσιν των ἅμα τῇ κατευθύνσῃ τῆς Ὀμάδος, φροντίζων ὅπως αὕτη μὴ ἀπολέσῃ τὰ ἴχνη του.

Ὁ ἐνωμοτάρχης τῆς εἰρημένης ἐνωμοτίας μετὰ τῶν ὑπολοίπων δύο πρόσκοπων παρακολουθεῖ τὴν Ὀμάδα ἀπὸ ἀποστάσεως 100 μέτρων. Εὕρσκεται εἰς διαρκῆ συνεννόησιν μετὰ τῆς Ὀμάδος, ἣς τὰς διαταγὰς ἐκτελεῖ πάραυτα· ἂν τὰ συνθηματικά μας σημεῖα τῷ καθίστανται ἀνεπαρκῆ πρὸς συνεννόησιν, εἰς ἐνέργειαν τὰ διαβραχιόνων, τὰ μὲν καὶ ἐν ἀνάγκῃ χρησιμοποιεῖ καὶ ἓνα τῶν πρόσκοπων του ὡς σύνδεσμον. Βοηθεῖ τοὺς μὲ τὸ ὄχημα τῆς Ὀμάδος πρόσκοπους, ἂν οὗτοι μείνωσι τυχὸν ὀπίσω καὶ παρέχει χεῖρα βοήθειας εἰς πάντα καθυστεροῦντα· οὐδέποτε ἀφήνει ὀπίσω του οὐδένα. Δὲν δύναται νὰ νοηθῆ πρόσκοπος χάνων τὰ πραγματὰ του· ἂν ὁμοῖς συμβῆ, οὗτος τὰ περι-σπύλλει.

Ἡ Ὀμάς πρέπει νὰ ἐξασκῆται εἰς τὴν ἀνίχνευσιν καὶ παρατηρητικότητά καὶ ἐντὸς τῶν φιλικῶν πόλεων· εἰς ἡμᾶς ἡ τοιαύτη ἐξάσκησις ὑπὸ τὰς παρούσας ἰδίᾳ συνθήκας καθίσταται δυσχερῆς· εὐτυχῶς ἡ περίστασις εἶναι παροδική καὶ θὰ δυνηθῶμεν νὰ ἐξακολουθήσωμεν ἀκωλύτως τὸ ἔργον μας.

Μία ἐνωμοτία ἀρκεῖ πρὸς τοῦτο· ταύτης δύο πρόσκοποι προπορεύονται τῆς Ὀμάδος χρησιμοποιούμενοι εἰς ἀνιχνευτικὸν ἀπόστασμα καὶ ἀκολουθοῦσι κατευθύνσιν ὀριζομένην διὰ προκεχαραγμένου ὑπὸ τοῦ ἀρχηγοῦ δρομολογίου εὐθύνόμενοι πάντοτε διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν λεπτομερειῶν οὗτοι κρίνονται ἀπαραίτητοι. Ἐτεροὶ δύο ἀκολουθοῦσι τὴν Ὀμάδα ὡς ἀνωτέρω ἐξηγοῦμεν ἐπὶ παντοδαποῦ ἐδάφους. Ἐκατέρωθεν τῆς Ὀμάδος ἐπὶ τῆς αὐτῆς ὁδοῦ ἢ ἐπὶ παραλλήλων πρὸς τὴν ἀκολουθητέαν κατευθύνσιν πορεύονται ἂνὰ δύο πρόσκοποι διερευνῶντες τὰ πάντα καὶ παρέχοντες τὰς σχετικὰς πληροφορίας εἰς τὸν ἀρχηγόν των. Καθὼς πανταχοῦ καὶ πάντοτε, οὕτω καὶ εἰς τὰς ἐν ταῖς πόλεσιν ἀνιχνεύσεις τὰ διὰ τῶν βραχιόνων συνθηματικά σημεῖα εἶνε τὰ μόνα μέσα πρὸς ἐκτελεῖ καὶ ταχεῖαν συνεννόησιν.

Ἄλλ' εἰς τὰς πόλεις τὴν μεγαλητέραν παρατηρητικότητά οἱ πρόσκοποι δεόν ν' ἀναπτύξωσιν εἰς τὸ ψυχολογικὸν μέρος. Πρέπει νὰ μάθωσι νὰ ψυχολογῶσιν ἐπιτυχῶς τὸ ἄτομον, μὲν τὸ ἀντικρύσωσιν· οἱ ἀρχηγοὶ ὑποχρε-

οὔνται ν' ἀσχοληθῶσι σπουδαίως ἐπὶ τοῦ ζήτηματος τούτου, καὶ νὰ θέσωσι στερεὰς ψυχολογικὰς βάσεις εἰς τοὺς προσκόπους των ἵνα μὴ οὔτοι ἀπατῶνται. Εἶναι πολὺ σοβαρὸν τὸ μέρος τοῦτο.

Αἱ πόλεις αἱ περικλείουσαι τὸν πολιτισμὸν καὶ τὴν πρόοδον φιλοξενοῦσι καὶ τὰς δυστυχεστέρας τῶν ὑπάρξεων, τὴν μεγαλυτέραν ἐν αὐταῖς ψυχικὴν ὀδύνην καὶ τὴν ἰδανικὴν ἀθλιότητα. Ὅπως ὑπάρχουσιν εἰς τὰς πόλεις ἄνθρωποι ζῶντες εὐμαρῶς, οὔτε ὑπάρχουσιν ἄλλοι μὴ ἔχοντες τὸ δικαίωμα οὐ μόνον διὰ νὰ ζήσωσιν, ἀλλ' οὐδὲ ν' ἀποθάνωσιν ὑπάρχουσιν οἱ μωγαὶ ἠθικαί, τὰς ὁποίας οἱ μεγαλύτεροι φιλόανθρωποι δὲν ἠδυνήθησαν νὰ θεραπεύσωσιν. Ὡς ἀνακαλύπτει τις τὴν εὐγενεστέραν φύσιν ἐν τὰς πόλεσιν, οὕτω δύναται ν' ἀνεύρη καὶ τὸ ἄκρον ἄωτον τῆς πονηρίας καὶ τῆς ὑποκρισίας, θραυστέρους, φοβερωτέρους καὶ αἰμοβορωτέρους κακούργους ἀπὸ τοὺς ληστὰς τῶν ὄρεων. Ἄν στραφῇ τις καὶ παρατηρήσῃ γύρω του καλῶς θὰ ἴδῃ δάκρυα χυνόμενα ἄφθονα τούτων ἄλλα εἶνε δάκρυα κροκοδήλου, ἄλλα χύνονται πρὸς ἀνακούφισιν βουρκαμένης καρδίας. Ὡς ὑπάρχουν ἥρωες εἰς τὰ πεδία τῶν μαχῶν, ὡς ὑπάρχουν διὰ τὴν πρόοδον καὶ εὐημερίαν τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ ἐπιστήμῃ καὶ τῷ ἐμπορίῳ ἄλλοι τοιοῦτοι, οὔτε ὑπάρχουσι καὶ

μεταξὺ τῶν ἀφανῶν ἐν ταῖς πόλεσιν ἀνθρώπων ἄλλοι ἥρωες ἀγωνιζόμενοι στήθη πρὸς στήθη κατὰ τῶν ἀναγκῶν καὶ στενοχωριῶν οὔτοι ἐπικρατοῦσιν ἢ πίπτουσι μαχόμενοι εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν τοῦ πυρός, χωρὶς ὑπ' οὐδεμιᾶς φήμης, ὑπ' οὐδενὸς θριάμβου ἢ ὕμνου νὰ γιραίρωνται, παραμένουσι ὅμως ἀνέπαφοι εἰς τὰ βάθη τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς ὡς οἱ ἀδάμαντες εἰς τὰ ἔγκατα τῆς γῆς.

Ὁ πρόσκοπος δὲν πρέπει ν' ἀπατηθῇ. Πρέπει νὰ διακρίνῃ τὸν μὲν ἀπὸ τῶν δὲ καὶ νὰ ὠφελῆσῃ ἀμφοτέρους ἀνατρέχων εἰς τὰ αἷτια τῆς τοιαύτης καταστάσεως. Ἡ παροχὴ χρηματικῆς βοήθειας εἰς τὸν δυστυχεῖν δὲν εἶναι πάντοτε ἐπωφελῆς. τετρώσκει τὸν ἐγωϊσμὸν τοῦ φιλοτίμου καὶ κακοσυνειθίζει τὸν μὴ ἀγαπῶντε τὴν ἐργασίαν. Ἡ διασκευὴ τοῦ προσώπου σημαίνει πάρα πολλὰ πράγματα σπανίως διαψεύδει τὴν ἐντύπωσιν ἐνὸς καλοῦ ψυχολόγου. Ὁ τρόπος τοῦ βαδίζειν, τοῦ ὀμιλεῖν καὶ τοῦ συμπεριφέρεσθε ἐν γένει, τὸ βλέμμα, ἡ ἐνδυμασία καὶ τόσα ἄλλα πολλὰ, τὰ ὁποία θὰ παρατηρήσῃ ὁ πρόσκοπος εἰς τὸ ἀνυπόπτως παρακολουθούμενον ἄτομον, δύνανται νὰ ὦσιν μεγάλα ἐλέγχα περὶ τῆς ἀκριβοῦς ψυχολογικῆς παρατηρήσεως.

(ἔπειτα συνέχεια)

Π. Ν. ΝΙΚΟΥΛΑΚΟΣ

ΠΕΡΙ ΔΙΑΓΝΩΣΕΩΣ ΚΑΙ ΑΓΟΡΑΣ ΤΡΟΦΙΜΩΝ

Ἡ διάγνωσις καὶ ἀγορὰ τῶν διαφόρων τροφίμων εἶναι ἐν τῶν σπουδαιότερων πραγμάτων τὰ ὁποία ὀφείλει νὰ γνωρίζῃ ὁ Πρόσκοπος.

Ἡ ἐκλογή καὶ ἀγορὰ τῶν τροφίμων εἶναι ἓνα μάθημα εἰς τὸ ὁποῖον καθημερινῶς ἐπιδίδονται οἱ Πρόσκοποι πηγαίνοντες εἰς τὴν ἀγορὰν, ἐξασκούμενοι οὕτω καὶ εἰς τὴν οἰκιακὴν οἰκονομίαν.

Ὁ Πρόσκοπος διδασκόμενος τὴν οἰκονομίαν, δὲν πρέπει νὰ καταφεύγῃ εἰς τὴν ἀγορὰν τροφίμων κακῆς ποιότητος διὰ νὰ πληρώσῃ ὀλιγώτερα, ἀλλὰ ὀφείλει νὰ ἐξετάσῃ καλῶς τὰς διαφόρους ποιότητας καὶ τιμὰς καὶ ἀναλόγως τῶν χρημάτων αὐτοῦ νὰ προβαίῃ εἰς τὰς ἀγοράς του, διότι ἡ καλῶς ἐννοουμένη οἰκονομία συνίσταται ἀκριβῶς εἰς τὸ νὰ πληρώνῃ τις τὴν ἀκριβῆ καὶ δικαίαν ἀξίαν ἐνὸς ἐμπορεύματος καλῆς ποιότητος, ἔνεκα τούτου οἱ Πρόσκοποι πρέπει πάντοτε νὰ ἐνδιαφέρονται περὶ τῶν τιμῶν τῶν διαφόρων ποιότητων τροφίμων καὶ νὰ γνωρίζωσι αὐτὰς διὰ νὰ μὴν ἀπατῶνται εὐκόλως παρὰ τοῦ πρώτου τυχόντος πωλητοῦ.

Διὰ νὰ γίνῃ λοιπὸν τις οἰκονόμος, κατὰ

τὴν ἀκριβῆ ἐννοίαν τῆς λέξεως, πρέπει νὰ μάθῃ νὰ ἐκλέγῃ καὶ νὰ ἀναγνωρίζῃ τὰς ποιότητας τῶν τροφίμων. Ἐκ τῆς ἀναγνωρίσεως ταύτης ἐξαρτᾶται ὄχι μόνον ἡ καλὴ διατροφή ἀλλὰ καὶ ἡ καλὴ ὑγεία διὰ τὴν ὁποίαν πρὸ παντὸς πρέπει νὰ φροντίζωμεν. Πρέπει λοιπὸν, κάθε Πρόσκοπος νὰ γνωρίζῃ νὰ διακρίνῃ, τὸ καλὸ ἀπὸ τὸ κακὸ κρέας, τὸ νερομένο γάλα ἀπὸ τὸ ἀγνὸ, τὰ φρέσκα αὐγά, τὰ διάφορα βούτυρα ἂν εἶναι νοθευμένα ἢ ὄχι, τὰς χαλασμένας διατηρημένας τροφὰς (conserves) καὶ τήσας ἄλλας τροφὰς αἵτινες θὰ ἐβλαπτοῦν τὴν ὑγείαν μας.

Περὶ κρέατος.— Περισσότερον ὄλων τῶν ἄλλων τροφίμων, τὸ κακῆς ποιότητος κρέας ἐπιφέρει ὄχι μόνον στομαχικὰς διαταράξεις ἀλλὰ καὶ φοβερὰς μολυσματικὰς νόσους, ἀπὸ τῆς φθίσεως μέχρι τῆς θανατηφόρου δηλητηριώσεως.

Τὸ καλὸν κρέας παρουσιάζει τὰ κάτωθι χαρακτηριστικά :

Χρῶμα φυσικὸν, κόκκινον ζωηρὸν ἢ σκοῦρον, ὁσμὴν καθαρὰν, μικρὰ στίγματα διὰ μέσου τῶν μυῶν, πᾶχος πυκνὸν, πηγμένον καλὰ, μυελὸν καλῶς προσκεκολλημένον εἰς τὰ ὀστά ἄνευ ἐξυδρώσεως, μεμβρά-

νας του δέρματος καλῶς προσηρμοσμένας. Τὰ διάφορα Κράτη ἐθέσπισαν νόμους ἐναντίον τῶν πωλητῶν κρέατος ἐξ ἀσθενῶν κτηνῶν, διὰ νὰ προστατεύσωσι τὴν ὑγίαν τῶν ὑπηκόων των.

Ἄλλὰ αἱ νοθεύσεις αὐταὶ ἀσθηρῶς καταδιωχθεῖσαι ἐντὸς τῶν πόλεων ὑπὸ τῆς ὑγειονομικῆς ὑπηρεσίας αὐτῶν ἐξέλειπον, ἐνῶ ἀπεναντίας εἰς τὰ μικρὰ χωρία διενεργοῦνται πρὸς μεγίστην βλάβην τῆς ὑγείας τῶν κατοίκων των. Δὲν εἶναι δυνατόν ἐνταῦθα νὰ δώσωμεν τὰ χαρακτηριστικὰ κρέατός τινος προερχομένου ἐκ φθισικοῦ ζώου, διότι ἀνάγκη νὰ ἐξετασθῶσι καλῶς οἱ πνεύμονές του ἐνθα ἐμφολεῦει κατὰ προτίμησιν τὸ μικρόβιον.

Ἐξ ἄλλου οἱ κρεοπῶλαι διὰ νὰ μᾶς ἀπατήσωσι πλύνουσι καλῶς τὸ ἐσωτερικὸν μέρος τοῦ θώρακος ὡς καὶ τοὺς πνεύμονας τοῦ ζώου διὰ νὰ ἀφαιρέσωσι πᾶν ἴχνος ὑποπτον. Οὕτως τὸ φθισικὸν κρέας παρουσιάζεται ὡς καλόν. Σημειοῦμεν ὁμῶς ὅτι παρὰ τοῖς φθισιώσι ζώοις, τὰ γάγγλια, τὰ μικρὰ αὐτὰ λιπώδη σφαιρίδια τὰ ὁποῖα

εὐρίσκονται εἰς τοὺς μῦς, πλησίον τῶν ἀρθρώσεων, πολλάκις εἶναι φουσκωμένα καὶ ὅταν τὰ τρυπήσωμεν ἐξέρχεται ὑγρὸν μελάνον, δυσώδους ὁσμῆς.

Κρέατα ἀνήκοντα εἰς ζῶα ἀποκεκαμωμένα ἢ πυρέσσοντα, δὲν εἶναι μὲν βλαβερὰ ἀλλὰ ἀκατάλληλα ὡς τροφή, τὰ κρέατα ταῦτα ἀναγνωρίζονται ἐκ τοῦ ἐκ διαφόρων ἀποχρώσεων ἐρυθροῦ χρώματος των, ἐκ τῆς μὴ συνοχῆς τοῦ λίπους καὶ τοῦ μυελοῦ μετὰ τῶν ὀστέων καὶ τέλος ἐκ τῆς τρυφερότητος αὐτῶν. Κρέας τρυφερόν, ἐκχέον ἄχρουν ὑγρὸν ἢ ποῶδες ὅταν πιέζεται ὑπὸ τοῦ δακτύλου εἶναι βλαβερὸν εἰς τὴν ὑγίαν.

Ὅταν ἀγοράζωμεν κρέας προβάτου πρέπει νὰ προσέχωμεν νὰ μὴ μᾶς πωλήσουν κρέας αἰγὸς (κατσίκας). Τὸ μόνον ἀσφαλὲς μέσον εἶναι νὰ ἴδωμεν ὁλόκληρον τὸ ζῶον, μὲ τὰ πόδια του μάλιστα, διότι καὶ τὸ πρόβατον καὶ ἡ κατσίκα ἅμα γδαρθοῦν ἔχουν τὴν αὐτὴν μορφήν.

(Ἔπεται συνέχεια)

Λ. ΠΤΕΡΗΣ

Ἄρχηγός 6ης Ὀμάδος Α. Α.

ΠΡΟΣΚΟΠΙΚΑΙ ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ

ΣΚΗΝΑΙ ΑΠΟ ΜΙΑΝ ΝΥΚΤΕΡΙΝΗΝ ΕΚΔΡΟΜΗΝ ΜΑΣ

Εἶνε 9 μ. μ. ἤξει τὸ σιωπητήριον ἀρχίζει ἡ ὑπηρεσία τῆς νυκτός. Ἄκρα ἠσυχία ἐντὸς τῆς μεγάλης σκηνῆς ὅπου οἱ Πρόσκοποι ἔχουν στρώση τὰς κουβέρτας των.

— Σιωπή, φωνάζω ἐγὼ, ὁ Ἐνωμοτάρχης τῆς ὑπηρεσίας, σβύστε τὰ φανάρια.

Περιμένομεν τοὺς εἰς καταστήματα καὶ γραφεῖα ἐργαζομένους Πρόσκοπους τῆς Ὀμάδος μας, οἵτινες κατὰ τὰς 9.30 μ. μ. καταφθάνουν εἰς τὸ στρατόπεδον ἐν πομπῇ καὶ παρατάξει, γάτες, σκυλλιά, περιστέρια, βῶδια καὶ ἀρκοῦδες.

Λύουν τὰ ἀντίσκηνά τους καὶ ὑπὸ τὸ φῶς ἐνὸς φανοῦ ἀρχίζουν νὰ στήνουν τὴν σκηνήν τους.

— Ἐμπρὸς στήστε τὰ ἀντίσκηνα καὶ μὴ φωνάζετε διότι οἱ ἄλλοι κοιμοῦνται μέσα.

— Ἄ! ἐμένα μὴ μοῦ λὲς τίποτα γιατί δὲν βλέπω καλὰ, λέγει ὁ ἀρχηγὸς τῶν ἀρκτων, ὅστις καὶ αὐτὸς εἶχε φθάση μετὰ τῶν ἐργαζομένων.

— Μὰ ἀφοῦ φορᾶς γιαλιὰ καὶ δὲν βλέπεις!

— Μὰ, ἀνθρωπε τοῦ Θεοῦ, καὶ τὴ νύχτα θὲς νὰ βλέπω ἀκόμη! καὶ μὲ πλησιάζει κομίζων πινάκιον καὶ μὲ ἐρωτᾷ δηθὲν ἐμπιστευτικῶς:

— Κύριε ἀρχηγέ τῶν βοῶν, ἔχει περισσεύσει φαγητόν;

— Βέβαια! τοῦ ἀπαντῶ.

— Σὲ παρακαλῶ νὰ μοῦ δώσεις νὰ φάγω διότι εἶμαι νηστικός ἀπὸ τὸ μεσημέρι.

— Ἄ! αὐτὸ δὲν γίνεται τώρα, διότι πρέπει νὰ στήσετε πρῶτα τὴν σκηνήν καὶ κατόπιν νὰ φάτε. Ἐμπρὸς εἰς τὸ ἔργον!

— Μὰ σὲ παρακαλῶ, σὲ ἱκετεύω, προσπίπτω γονυκλινωῶς εἰς τοὺς πόδας σου, ἰδοῦ, βάλε μου νὰ φάγω. Ἐλα, ἔλα θὰ μοῦ βάλεις, δὲν εἶνε ἔτσι; Πᾶμε, λέγει βλέπων με μειδιῶντα διὰ τὸν γελοῖον τρόπον του.

— Παραβαίνεις τὸ 11ον ἀρθρον τοῦ Νόμου τῶν Πρόσκοπων, συμφώνως μὲ τὸ ὁποῖον ὁ Πρόσκοπος δὲν πρέπει νὰ παρακαλεῖ, ἀπαντῶ πρὸς αὐτὸν μειδιῶν.

— Μὰ πεινῶ, λέγει πηγαινοερχόμενος νευρικῶς.

— Ὅχι! λέγω ἐπιτακτικῶς, θὰ στήσετε πρῶτα τὴν σκηνήν καὶ κατόπιν θὰ δειπνήσετε οὕτω διετάχθη ὑπὸ τοῦ κ. Ἀρχηγοῦ.

Μετὰ τοὺς λόγους μου τούτους ἡ ἀρκοῦδα εἰσχωρεῖ ἐντὸς τῆς σκηνῆς ὅπου ἐκοιμῶντο οἱ ἄλλοι Πρόσκοποι, διὰ νὰ κοιμηθεῖ. Ἐν τῷ μεταξὺ οἱ ἄλλοι νεαφιχθέντες Πρόσκοποι ἤρχισαν νὰ στήνουν τὴν σκηνήν των.

Ἄλλὰ ἡ πεῖνα φαίνεται ὅτι δὲν ἄφνηεν ἤσυχον τὴν ἀρκοῦδα, διότι μετὰ παρέλευσιν

δλίγων λεπτῶν τὴν βλέπω πάλιν ἐμπρός μου
μὲ τὸ πινάκιον ἀνὰ χεῖρας.

— Ἔλα, σὲ παρακαλῶ, μὰ σὲ παρακα-
λῶ, τί θές νὰ σοῦ πῶ πλέον.

— Ὅχι, ὄχι, λέγω ἀνευδότης.

— Καλὰ, θὰ περιμένω ἕως ὅτου οἱ ἄλ-
λοι ἐτοιμάσουν τὴν σκηνὴν;

— Καθόλου θὰ τοὺς βοηθήσης καὶ σὺ,
διότι ὅστις δὲν ἐργασθῆ εἰς τὴν στήσιν τῆς
σκηνῆς δὲν θὰ φάγη.

— Τρομερόν! λέγει ἡ ἀρκούδα τινάζου-
σα ἀπελπιστικῶς τὰς χεῖράς της.

Ἐγὼ θὰ σᾶς φέγγω, λέγει, στήνετε σεῖς
τὴν σκηνὴν.

Τοῦτο προεκάλεσε τὸν γέλωτα τῶν ἄλλων,
οἵτινες μὴ συγκρατοῦντες τὰ γέλια τοὺς δὲν
ἠδύναντο νὰ ἐργασθοῦν ταχέως.

— Μὲ τὸ φανάρι! Ἐδῶ! δὲν βλέπω νὰ
στήσω τὸν πάσσαλο.

— Ὅριστε, λέγει ἡ ἀρκούδα τρέχουσα αὐ-
θωρεῖ καὶ φέγγουσα εἰς τὸ ὑποδειχθὲν μέρος.

Καὶ ἐξακολουθεῖ ἡ ἰδία ἐργασία ἐνῶ ἡ
ἀρκούδα τρέχει ἀπ' ἐδῶ καὶ ἀπ' ἐκεῖ μὲ τὰ
φανάρια στὰ χέρια.

— Ἐ! περισσότεράκι ἐσὺ, κάνε γρήγορα,
ποῦ κτυπᾷς μὴ ὦρα τὸν πάσσαλο καὶ ποτὲ
δὲν τελειώνεις, λέγει πρὸς ἕνα περιστέρι
ποῦ ἐβασανίζετο νὰ καρφώσῃ ἕνα πάσσαλο.

— Ἀμ' ἂν τελειώσω, τότε θὰ μὲ πᾶτε στὸ
νεκροταφεῖο!... ἀπαντᾷ τὸ περιστέρι.

— Πάρε ἐδῶ τὸ φανάρι! λέγει πρὸς αὐ-
τὸ ἡ ἀρκούδα.

Παραδίδει τοὺς φανούς καὶ ἀρχίζει καὶ
αὐτὴ νὰ βοηθεῖ εἰς τὴν στήσιν τῆς σκηνῆς,
ἐνῶ οἱ ἄλλοι ξεκαρδίζονται στὰ γέλια.

Μετ' ὀλίγον ἡ σκηνὴ εἶνε ἕτοιμη.

— Τί κάνει ἡ πείνα!

— Ἔλα, ἐτελείωσε τώρα! θέλεις τίποτε
ἄλλο; ἐρωτᾷ ἡ ἀρκούδα.

— Συνάθροισε πρῶτον τὰ πράγματά σας
ἐντὸς τῆς σκηνῆς καὶ κατόπιν μὲ τὰ πινά-
κιά σας ἐλάτε νὰ σᾶς δώσω τὸ δεῖπνόν σας.

— Ἐγὼ εἶμαι ἕτοιμη· ὄριστε.

Ἄνοίγω τὴν καραβάναν καὶ ὄλοι μαζὺ
πέφτουν μὲ τὰ πινάκια ἐπάνω μου.

— Τὸ δικό μου, τὸ δικό μου.

Ἀρχίζω νὰ μοιράζω, προσέχων χάριν ἀστεῖ-
σμοῦ πάντοτε νὰ μὴ πάρω τὸ τῆς ἀρκούδας.

Αἴφνης ἀκούομεν ἕνα κράκ.

— Πάει τὸ πιάτο μου! μὰ δὲν προσέχεις
βῶδι ἐσὺ μὲ τὸ κεφάλι σου ποῦ εἶνε ξερὸ
σὰν τὴ πέτρα μοῦσπασες τὸ πιάτο, ἀκούεται
λέγουσα ἡ πεινασμένη ἀρκούδα μὲ ἀπελπι-
στικὸν τόνον φωνῆς. Ἄλλ' ἀμέσως:

— Ποῖος ἔχει μεγάλο πιάτο νὰ φᾶμε
μαζὺ.

Προσφέρεται ἕνα ἄλλο βῶδι νὰ δεῖπνή-
σουν μαζὺ.

Ἐγὼ ἐξακολουθῶ νὰ διανέμω τὸ δεῖπνον,
δίδω δὲ εἰς τὴν ἀρκούδα τελευταῖον.

— Ἐπὶ τέλους! ἀναφωνεῖ, τί ὠραία φα-
σουλάδα!

Ἀρχίζουν νὰ τρώγουν.

— Μὰ τί φασουλάδα εἶνε αὐτὴ, ἂν τῶ-
ξευρα δὲν θάτρωγα, εἶπεν ἡ ἀρκούδα μετα-
βάλουσα τὴν προτέραν τῆς γνώμην ἐν ᾧ
ἐξηκολούθει νὰ τρώγῃ.

Ἀπ' οὗ ἐπὶ τέλους τὸ περίφημον αὐτὸ
δεῖπνον ἐτελείωσεν, εἰσέρχονται εἰς τὴν με-
γάλην σκηνὴν διὰ νὰ κοιμηθοῦν, διότι ἡ
ὦρα εἶνε ἤδη προχωρημένη, ἐν ᾧ ἐγὼ
ἐξηκολούθησα τὴν νυκτερινὴν μου ὑπηρε-
σίαν καὶ παρετήρουν τὸν φρουρόν, ὅστις
εἰς τὸ σκότος τῆς νυκτὸς, ἀκίνητος ὡς ἀγαλ-
μα, μὲ τὸν κοντὸν εἰς τὰς χεῖρας, προσεπά-
θει μακρὰν νὰ ἀνακαλύψῃ μήπως ἐχθρὸς
τις πλησιάζῃ.

Ν. ΜΠΑΡΙΤΑΚΗΣ

Ἐνωμοτάρ. 4ης Ὁμάδος Α.Α.

ΠΩΣ ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΟΥΝ ΟΙ ΠΡΟΣΚΟΠΟΙ

Μετὰ τὸ γεῦμα ἐπηκολούθησε διδασκαλία
καὶ θεωρία μέχρι τῆς 3 1)2 ἀπογευματινῆς.
Κατόπιν τῆς διδασκαλίας ἐξηπλώσαμεν κά-
τωθεν τῶν ἀντισκηνῶν διὰ νὰ ἀναπαυθῶμεν.
Τὴν ὠραῖο κλίμα ποῦ ἔχει τὸ Μέξ. Τὸ
ἀεράκι του εἶναι θεσπέσιον μᾶς εὐφραίνει
πολύ.

— Ἐγὼ παιδιὰ σκέπτομαι νὰ ἐνοικιάσω
γάϊδαρον ποῖος θὰ μὲ ἀκολουθήσει; Ἡρώ-
τησεν ὁ Παῦλος.

— Ἐγὼ, ἀλλὰ γιὰ πόσῃν ὦραν; Ἡρώτη-
σεν ὁ Γιώργος.

— Γιὰ μισὴ ὦρα.

— Ἐμπρὸς παιδιὰ ποῖος ἄλλος θὰ ἔλθῃ.
Φωναὶ ἠκούσθησαν ἀποδοκιμασίας καὶ
ἐπιδοκιμασίας.

Τέλος μαζευόμεθα 8—9 συνάδελφοι καὶ
ἐνοικιάζομεν ὄνους.

Οἱ ἰθαγενεῖς εἶναι κατενθουσιασμένοι
γιατὶ δὲν κάνουμε παζάρια, Prix Fixe.

Μερικοὶ συνάδελφοι ἀγαπῶντες τὴν μο-
ναξιὰν ἐπῆραν τοὺς ὄνους τῶν καὶ ἀπεμα-
κρύνθησαν ἀπὸ ἡμᾶς. Οἱ ἐναπομείναντες
ἐσκέφθημεν νὰ διασκεδάσωμεν μαζὺ.

Ὁ Γιώργος λαβὼν τὸν λόγον ἠροχισεν.
«Ἀκούστε παιδιὰ τὸ σχέδιόν μου. Νὰ κά-
νωμεν μίαν παρέλαση, ἕνα δρόμο καὶ μίαν
μάχην ὅποιος μπορέσει καὶ πετάξῃ τὸν ἄλ-
λον ἀπὸ τὸν γάϊδαρο.

— Για την παρέλαση και τον δρόμο πάει καλά αλλά για την μάχη είναι πολύ κρύο, διότι μπορεί να κτυπήσει κανείς. Είπεν ο Παῦλος με σοβαρότητα.

— Κρύος είσαι σύ. Βόρειε παγωμένη ὠκεανὲ και κύταξε καλά μη σοῦ κάνω καμμιὰ ἐπέλαση και χάσεις τὸν μπουσούλα.

Και κτυπήσας τὸν ὄνον του ἐπετέθη κατὰ τοῦ Παύλου.

Ὁ Παῦλος ἀτάραχος και ψύχραιμος ἔστρεψε νῶτα και οὕτω διέφυγε τὴν σύγκρουσιν ἣτις θὰ ἀπέβαινε ἀρκετὰ ἐπικίνδυνος και διὰ τοὺς δύο. Οἱ ἄλλοι δὲν τὸ περιμέναμε. Ὅταν δὲ ὁ Γιώργος ἐκ νέου ἠθέλησε νὰ τοῦ ἐπιτεθεῖ τὸν καθηουχάσαμε και τὸν συμβουλευσαμε νὰ εἶναι ὀλιγώτερον δεξιόθυμος. Ὅπου ἐπεμβαίνει ὁ Κώστας.

— «Νὰ τα μας! και ἐπελάσεις ἀκόμα! Ἐσύσαι τέλειος κοζάκος. Και δὲν μᾶς λὲς ποῦ ἔμαθες τὴν ἱππασίαν ἢ καλύτερον τὴν γαίδουροκαβαλαρίαν». Και μὴ λαβῶν καμμιάν ἀπάντησιν ἐξηκολούθησε. «Φαίνεται ὁ κύριος μεταχειρίζεται κατὰ τὰ ἐν τῇ οἰκίᾳ του γυμνάσια τὸν..... κοντόν του ὡς ἄλλογο! Γι' αὐτὸ μᾶς ξεύρει και ἐπελάσεις.

— Μὰ ἀφοῦ με εἶπεν κρύον! Θέλεις νὰ τὸν ἀφρίσω ἔτσι; προσέθηκεν ὁ Γιώργος με τόνον ἐγκλείοντα παράπονον.

— Τὸν εἶπε κρύο και βλέπετε τὸν ἐπείραξε τὸ φιλότιμο στὸν... ἀστράγαλον

Γέλωτες και ἐπευφημίαι ὑπὲρ τοῦ Κώστα.

Ὁ Κώστας εἶναι ἕνας ἀπὸ ἐκείνους τοὺς τύπους οἱ ὁποῖοι ἀποκτοῦν εὐκόλως τὴν συμπάθειαν τῶν συναδέλφων των ἕνεκεν τῶν ἀγαθῶν και ἐπικαίρων ἀστεϊσμῶν των.

Μετὰ τὸ ἐπεισόδιον τοῦτο ἀρχίσασμεν νὰ

καταστρώνωμεν τὰ σχέδια τῆς παρελάσεως και τοῦ δρόμου.

Ὁ Κώστας ὅμως, ὁ ὁποῖος εἶναι βέβαιος περὶ τῆς νίκης τοῦ ὄνου του, γυμνάζεται εἰς τὴν ταχύτητα τρέχων αὐ galop ὅπως αὐτὸς λέγει.

Αἴφνης ὅμως ὁ ὄνος του ἔκυψε ἀποτόμως, και ἐν ριπῇ ὀφθαλμοῦ κάμει ἐν ἐναέριον πηδήμα ἢ μᾶλλον τούμπαν πού και ὁ καλύτερος ἀκροβάτης θὰ τὴν ἐξήλεσε. Ἀμέσως ἀφιππεύωμεν (δυστυχῶς δὲν ὑπάρχει λέξις κατάλληλος διὰ νὰ χαρακτηρίσωμεν καλύτερον τὸ πρᾶγμα) και σπεύδομεν νὰ ἴδωμεν μήπως ἐκτύπησεν και νὰ τὸν περιποιηθῶμεν.

— Ἀμέσως νὰ πάει ἕνας νὰ φέρῃ τὸ φαρμακεῖον τῆς ὀμάδος ἢ καλύτερα νὰ μεταφέρωμεν τὸν τραυματίαν. Εἶπεν ὁ Γιώργος.

— Μήπως θέλεις τίποτε, τὸν ἐρωτᾷ ὁ Παῦλος.

— Ναι κάτι θέλω.

Μιὰ βρούτσα γιὰ νὰ βρουτσισθῶ.

— Ἄν σοῦ κόπηκε τὸ αἷμα πιάσε κανένα κομμάτι σχοινὶ και δέσε το. Ὁ κόμβος νὰ εἶναι σταυρόκομβος και κανδυλίτσα ἀνακατεμένα σὰν σαλάτα ρούσικια.

Ἐπὶ τῷ ἀκούσματι τούτων ξεκαρδιστήκαμε στὰ γέλοια.

Μέχρι τῆς στιγμῆς ἔκειτο χάμου ὁ Κώστας. Τὸν ἐβοηθήσαμε νὰ ἐγερθεῖ, ἀφοῦ ἔτιναξε τὰ χῶματα ἀπὸ τὴν στολήν του και ἐστάθη νὰ ἀνασάνει ὀλίγο και εἶπε:

— Τὶ τὰ θέλετε συνάδελφοι ἂν και δὲν ξεύρω κολύμβι, ἐν τούτοις ἔμαθα βουτιές και μάλιστα βουτιές..... τῆς στεριάς.

Ν. Π. ΣΤΑΤΗΡΑΣ

Πρόσκοπος 1ης Ὀμάδος Α.Α.

ΠΡΟΣΚΟΠΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

ΣΩΜΑ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

Τὰ διάφορα πολεμικὰ γεγονότα και αἱ συμπεσοῦσαι ἐξετάσεις τῶν προσκόπων διὰ τὸ πτυχίον τῆς Β'. Τάξεως προσκόπου, μᾶς ἠνάγκασαν νὰ μὴ ἐξερχώμεθα ἐπὶ μερικὰς ἐβδομάδας εἰς τὰς προσφιλεῖς νυκτερινὰς ἐκδρομὰς.

Οἱ πρόσκοποι μόλις ἄκουσαν τὴν διαταγὴν περὶ νυκτερινῆς ἐκδρομῆς ξετρελλάθησαν κυριολεκτικῶς ἀπὸ τὴν χαρὰν των καθ' ὅσα ἐπιθυροῦντο μάλιστα ὑπὸ τινων ὅτι οἱ ἀρχηγοὶ των τοὺς ἐπεφύλλασον μίαν ὄρραϊαν ἐκπληξιν.

Ἀμέσως λοιπὸν ἐτέθησαν εἰς κίνησιν ὄλοι, αἱ διαταγαὶ διεσταυροῦντο και ἐξετελοῦντο μετὰ χαρᾶς, ἀμάξαι, καζάνια, ἀντίσκηνα,

ἀγορὰ τροφίμων, τὰ πάντα ἐτακτοποιήθησαν ἀμέσως.

Εἰς τὰς 4 μ. μ. ὄλοι στὰς θέσεις των, ἐκινήσαμεν μετὰ τὴν 7ην Ὀμάδα και τὰς σάλπιγγὰς μας ἐπὶ κεφαλῆς, ὁ κόσμος σταματᾷ νὰ περάσωμεν, ὁμοιάζωμεν πρὸς ἕνα κομμάτι στρατοῦ ἐκστρατείας, ὅπου δὲν λείπουν ἀγγελιοφόρον ποδήλατον μεταγωγικὰ, νοσοκομεῖον κ. λ. π.

Στὸ δρόμον συναντοῦμεν τοὺς ἐλθόντας Ἰνδοὺς στρατιώτας στὸ πρόσταγμα τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς ὑπηρεσίας «Σῶμα ἄλι, κλίνετε ἐπ' ἀριστερᾷ, χαιρετίσατε», ὅλη ἡ προσκοπικὴ μας φάλαγξ ἐκτελεῖ τὴν διαταγὴν πιστῶς, ὁ ἐπὶ κεφαλῆς Ἄγγλος Συνταγματάρχης δια-

τάξει, «Στροφή κεφαλῆς ἀριστερά» καὶ οἱ Ἴνδοι ἀνταποδίδουν τὸν χαιρετισμὸν μειδιῶντες καὶ ἐρωτῶντες, τί στρατὸς εἴμεθα.

Μετὰ 1 1/2 ὥρας εὐχαρίστου πορείας φθάνομεν στὸν προσφιλῆ καταυλισμὸν τοῦ Μῆξ, καὶ οἱ πρόσκοποι ἐπιδίδονται εἰς τὸ στήσιμο τῶν ἀντισκήνων τῶν καὶ εἰς τὰς ἄλλας ὑπηρεσίας. Ὅλοι ὁμως στρέφουν τὰ βλέμματά των σὲ ἓνα ξύλινο παράπηγμα ποῦ στήνει ὁ ὑποφαινόμενος.

— Μὰ φασουλῆς θὰ γίνῃ ὁ κ. Ἀρχηγὸς τῆς θῆς; ἐρωτᾷ κάποιος κουνελάκι.

— Ὅχι, καὶ μὲνε, θὰ παίξουν τὸν καραγιόζη ἀπαντᾷ μία ἀλεποῦ μὲ πονηρία ἐγὼ εἶδα τῆς χάρτινες κοῦκλες καὶ ὁ καθεὶς λέγει τὰ ἰδικά του καὶ περιμένουν ἐν ἀγωνίᾳ νὰ ἔλθῃ ἡ ὥρα τῆς παραστάσεως.

Τέλος 9 μ. μ. ἡ παράστασις ἀρχίζει, ἡ αὐλαία σηκώνεται σιγὰ σιγὰ ὑπὸ τὰ χειροκροτήματα, ἀντίκρυ τὸ θαλάσσιον ἀεράκι σῦει καὶ ἀπειλεῖ νὰ ρίψῃ κάτω τὴν προτότυπον σκηνὴν μας. Ἡ προσκοπικὴ Σατυρά μας εἶδος Παναθηναίων, ἀρχίζει μὲ τὴν ἀφιξίν ἐνὸς τοσλιᾶ στήν Ἀλεξάνδρεια ἀπὸ τὸ Καρπενῆσι. Φαντάζεσθε τὴν ἐντύπωσίν του, μὲ τοὺς τσαουσάδες, τοὺς ἀραπάδες μὲ τὰ φουστάνια καὶ τόσα ἄλλα καὶ ὀμιλεῖ μισὰ ἀρβανίτικα καὶ μισὰ ἐλληνικά, κανεὶς δὲν τὸν ἐννοεῖ, κατὰ τύχην του παρουσιάζεται ἓνας πρόσκοπος καὶ τοῦ κάνει τὸν διερωτηνέα, μετὰ περνοῦν οἱ Πρόσκοποι εἰς ἐκάστην ὀμάδαν τῶν ὁποίων ἀποτείνει ὠραία δύστιχα, ἐπειτα παρουσιάζονται στὴ σκηνὴ οἱ διάφοροι ἀρχηγοὶ τους καὶ ὅλοι οἱ συννεραζόμενοι διὰ τοὺς προσκόπους, τοὺς ὁποίους μὲ λεπτὴ σάτυρα ἐπαρουσίασεν εἰς τὸ κοινὸν τῶν προσκόπων.

Ὅλοι σπάνουν στὰ γέλοια σὲ κάθε ἐμφάνισιν στὴ σκηνὴ ἐνὸς ἐκάστου, ὁ κ. Μπενάκης γελᾷ μὲ τὴν καρδιά του, καὶ ὁ ταμίας τῶν ὁποίου συμπίπτει καὶ ἡ ἐορτὴ, διότι πλὴν τοῦ τραγουδιοῦ του εἶχε καὶ κάποια ὁμοιότητα ζωγραφισμένη στὸ χαρτόνι. Στὸ τέλος ἐγένετο ἡ ἀποθέωσις τοῦ Βασιλεῖ Ἀρχιπροσκόπου, φέροντος τὴν γραφικὴν προσκοπικὴν στολὴν, ὅλοι ἐγείρονται, χαιρετοῦν, ἐνῶ ὁ χαρτένιος θίασος παίζει τὸν Ὕμνον. Ἡ παράστασις ἐτελείωσε. Ἡ ὠραία βραδινὴ διασκέδασις ἀφείλεται εἰς τοὺς κ. κ. Ἀρχηγὸς καὶ Ὑπαρχηγὸς ποῦ ἔσχον τὴν πρωτοβουλίαν.

Τὴν ἐπομένην εὐχαριστημένοι οἱ πρόσκοποι μας ἐπεδόθησαν εἰς τὰς συνήθεις ἀσκήσεις των. Ὁ κ. Ἀντ. Μπενάκης παρακολουθεῖ τὰ πάντα, ἀσκήσεις, ἐξεταζόμενους κλπ. καὶ ἰδίως μίαν ἀνιχνευτικὴν ἀσκήσιν τῆς θῆς Ὀμάδος ἀποτυχοῦσαν ὁμως κατὰ τὴν κριτικὴν τοῦ ἰδίου καὶ τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς. Ὅλοι αἱ Ὀμάδες καὶ εἰς τὰς ἀσκήσεις των καὶ εἰς τὰ φαγητά των ἐπέτυχαν.

Τὸ ἑσπέρας ἐπεστρέψαμεν εὐχαριστημένοι ἀπὸ τὴν ὠραίαν εἰς Μῆξ ἐκδρομὴν μας μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν Γεν. Ἐφορον Ὀμάδων.

Λ. ΠΤΕΡΗΣ

Ἀρχηγὸς θῆς Ὀμάδος Α. Α.

Τὸ Σάββατον 12 7)βρίου, ἄ-ασαι σχεδὸν αἱ ὀμάδες ἐξέδραμον ὅπως διανυκτερεύσωσιν, εἰς τὴν παραλίαν τοῦ Μῆξ. Ἀπὸ τῆς 3ης ἀπογευματινῆς ἢ μία μετὰ τὴν ἄλλην προσέρχονται αἱ διάφοροι ὀμάδες εἰς τὸν τόπον τοῦ καταυλισμοῦ, ὅπου ἀρχίζουν τὸ στήσιμον τῶν ἀντισκήνων. Οἱ πρόσκοποι συναγωνίζονται μεταξὺ τους ποιὸς θὰ στήσῃ τὴν ρυθμικωτέραν σκηνὴν. Μετὰ τὸ στήσιμον τῶν σκηνῶν χαρὰ, εὐθυμία καὶ τραγούδια ἐπικρατοῦσιν εἰς ὅλο τὸ στρατόπεδον. Εἰς τὸ μέσον τοῦ καταυλισμοῦ παρατηρῶ στήμενον πρᾶγμα τι παράδοξον, εἶδος λαιμητόμου. Τί, μήπως πρόκειται ν' ἀποκεραλίσωσιν κανένα; Ὅχι, δά! Ὁ μικρούτσικος κέρβερος ποῦ τὸ ἐφύλαττε μὲ ἐξάγει τῆς ἀπορίας.

— Τί εἶνε αὐτὸ μικρὸ μου;

— Ἄμ' ἀκόμα δὲν ἐπήρατε εἶδησιν κύριε ἠνωματάρχα; ! Ὁ ὑπαίθριος φασουλῆς

Περὶ τὴν ἐννάτην ἑσπερινὴν μετὰ τὸ συσσίτιον πάντες οἱ πρόσκοποι εἶνε συγκεντρωμένοι πῆρξ τοῦ φασουλῆ, ἀναμένοντες ἀγωνιωδῶς τὴν ἐμφάνισίν του. Καταχειροκροτεῖται ζωηρῶς. Ἡ αὐτοσχέδιος ἐπιθεώρησις διασκεδάσει πολὺ τοὺς προσκόπους μας. Παρατηρεῖται ἡ ἔλλειψις τῶν μεγαθηρίων τῆς πρώτης. Ἐπειδὴ ἐφθασαν ὀλίγον ἀργά, ἀπισχολοῦνται μὲ τὸ στήσιμον τῶν ἀντισκήνων. Ν' ἀφίσουν τὴν ἐργασίαν τους διὰ νὰ ἴδουν φασουλῆ. Ποτέ. Ἐτελείωσε καὶ ὁ φασουλῆς, ἐτελείωσαν καὶ τὰ μεγαθήρια τὴν ἐργασίαν τους καὶ σαλπίζει τὸ σιωπητήριον. Τὰ φαναράκια σβύνονται καὶ πάντες παραδίδονται εἰς τὸν ὕπνον. Ἡσυχία, ἀπόλυτος ἠσυχία. Τὴ νέκρω τῆς νυκτὸς ταράσσει μόνον τοῦ κύματος τὸ ρυθμικὸ καὶ μονότονον νανούρισμα καὶ ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν τῶν νικτοσκοπῶν ἢ διαπεραστικῆ φωνῆ, «Ἄλτ τίς εἶ;» Εἶνε ὁ ἀρχηγὸς ἐφόδου ἐπιθεωρῶν τοὺς σκοπούς. Τὴν ἐπομένην λίαν πρῶτῃ καταφθάνει καὶ ἡ 7η Ὀμάς.

Μετὰ τὸ πρῶινόν των ρόφημα καὶ καθαρισμὸν, καὶ τὴν συνήθη ἀνύψωσιν ὑπὸ τὸν ἦχον τῶν σαλπύγγων τῶν 7 γαλανολεύκων ἤρχισαν ὅλοι ἀνεξαιρέτως αἱ ὀμάδες γυμνάσια σημάσεως, στρατιωτικῶν ἀσκήσεων κλπ. ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν τοῦ ἐφόρου Ὀμάδων κ. Ἀντ. Μπενάκη. Πολλοὶ ἐκ τῶν προσκόπων δίδουσιν ἐξετάσεις, τῶν διὰ Β'. τάξεως ζητημάτων, βήματος προσκόπου, ἄλματος καὶ δρόμου. Ἡ λουκούλειος παρασκευὴ δὲν ὑστερεῖ. Μάγειροι καὶ παραμάγειροι εἰς τὴν

θέσιν των. Διαρκές μέλημά των είτε να εύρωσι την μεσημβρίαν οι κεκηκότες πρόσκοποι νοστιμώτατον φαγητόν. Καί εις τούτο επιτυγχάνουν. Περί την 2αν και ήμισειαν απογευματινήν ώραν ένφ οι πρόσκοποι ανεπαύοντο υπό τας σκηνάς, παρατηροῦν αΐφνης να έξέρχωνται από την είσοδον του λιμένος, τρεις κολοσσοί, τρία γαλλικά θωρηκτά, συνοδευόντα μεταγωγικά. Ός εκ συνθήματος πάντες οι πρόσκοποι εύρέθησαν εις την ακτήν. Αί σάλπιγγες σαλπίζουσι τόν διεθνή χαιρετισμόν, ένφ αι 7 γαλανόλευκοι χαιρετίζουσι τρις τά γαλλικά θωρηκτά, τά όποια υπερέφανα και επιβλητικά όδευουσι προς την δόξαν. Τά πολεμικά αντixαιρετίζουσι δια παρατάξεως τών πληρωμάτων. Έκ της παραλίας οι πρόσκοποι μας εκσπάζουσιν εις διατόρους ζητωκραυγάς υπέρ της φίλης Γαλλίας και του Γαλλικού στόλου. Μετ' όλιγον και τά τρία έχάθησαν εις τόν όρίζοντα, και οι πρόσκοποι υπό τας σκηνάς των.

Β. Ι. ΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ
ΕΠΩΜΟΤΑΡΧΗΣ Ι ΟΜΑΔΟΣ Α.Α.

ΣΩΜΑ ΠΟΡΤ - ΣΑ.Ι.Δ

Τήν παρελθοῦσαν Κυριακήν οι πρόσκοποι Πόρτ - Σαΐδ έξέδραμον εις Έννέα, (καλούμενον οὔτω διότι απέχει 9 χ.λ.μ.τ. εκ της πόλεως, εΐνε μέρος δασώδες, εύρίσκεται δε μεταξύ Νείλου και της διώρυγος Σουέζ), μετά του άρχηγού αυτών κ. Κοκκινάκη, παρηκολούθουν δ' αυτούς και τινες προσκεκλημένοι, οι κ. κ. Παπαδούκας, Καλέργης, Μαλτσιδης κλπ.

Η εκκίνησης έγένετο εις τας έξ ώρας της πρωΐας ή πρώτη ένωμοτία διετάχθη να προχωρήση και να αφήση ίχνη τά όποια θα παρηκολούθουν αι υπόλοιποι ένωμοτία. Μετά δίωρον πορείαν έφθασαν εις τόν τόπον του καταυλισμού, άφου δέ έπρογευματίσαν όλίγον έπεδόθησαν εις διαφόρους άσκήσεις, συμφώνως προς τό πρόγραμμα του άρχηγού.

Κατά την μεσημβρίαν χάρις εις τόν άρχιμάγειρον Έπενωμ. Άδάμ τό γεῦμα ήτο πλήρες, εκ μουσακά και ίχθύων.

Κατά δε την διανομήν του συσσιτίου ήκούσθη ό έξης φαιδρός διάλογος, (τόν όποϊον εύλαβέστατα παραθέτωμεν).

— κ. Άδάμ τι φαγητόν έχωμεν παρακαλῶ;

— Μουσακά και όψάρια.

— Πῶς; μουστακά;..(!)

— Τι λές βρε άδελφέ! (άπαντᾶ τρίτος) μουστακά! Μᾶ δέν φοβάσαι τόν θεόν, και μάς δολοφονείς τό φαγητό με τούς αναγραμματισμούς σου; Μου - σα - κά - α - α!! Έκατάλαβες;

Περί την 3ην ώραν ή σάλπιγξ ήγησε προσκλητήριο και ό κ. άρχηγός έχώρησε τούς πρόσκοπους εις επιθετικούς υπό την

άρχηγείαν του ύπαρχηγού κ. Χαμεζιανού, συγκειμένων εκ 35 προσκόπων, και εις άμυντικούς υπό την άρχηγείαν του Άλεξανδρεινού ένωμοτάρχου κ. Σ. Κομήτου συγκειμένων εκ 14 προσκόπων, δια ψευδομάχην συμφώνως προς τό πρόγραμμα της εκδρομής. (έννοείται ότι δέν έλαβον άπαντες οι πρόσκοποι μέρος, καθ' ό οι περισσότεροι παραθερίζουν εις τό έξωτεριόν.)

Οι άμυνόμενοι αποχωρισθέντες ήμισειαν ώραν πρότερον έτοποθετήθησαν υπό του ένωμοτάρχου των μεταξύ τών θάμνων κατά τοιοῦτον τρόπον ώστε ήδύναντο να βλέπουν τούς επιτιθεμένους χωρίς όμως να βλέπονται.

Άφου πλέον κατέστη άδύνατον να ανακαλύψη την κρύπτην τών άμυνομένων, αν και ήκουεν την τροματική φωνήν αλτ! και έδεκατίζοντο οι σύντροφοί της χωρίς να γνωρίζει πόθεν προήρχετο ή επιβολή, ή τελευταία έναπομείνασα ένωμοτία τών επιτιθεμένων, έπεχείρησε μεθ' όλης της δυνατής προσεκτικότητος την ανακάλυψιν της κρύπτης.

Άλλά δυστυχώς δι' αυτούς μόλις έφθασαν εις άπόστασιν 10 βημάτων από τών άμυνομένων, στρέφοντες τριγύρω τά έρευνητικά βλέμματα, ανετινάχθησαν άπαντες έντρομοι από τό κεραυνοβόλον αλτ! Όποτε και έληξε ή ψευδομάχη υπέρ τών άμυνομένων, εκ τών όποϊων έμειναν εκτός μάχης 8, εκ δε τών επιτιθεμένων, άπαντες.

Περί την 6 μ. μ οι πρόσκοποι έπεβίβασθησαν έντός της άτμακάτου «ερανύς» έφ' ής επέβαινον και οι κ. κ. Ψωρούλας και Κακομανώλης μέλη της Τοπικής Έπιτροπής Πόρτ - Σαΐδ και έπέστρεψαν εις την πόλιν καταγοητευμένοι, τόσον οι πρόσκοποι όσον και οι παρακολουθοῦντες αυτούς.

Ι. ΚΟΜΗΤΗΣ

Ένωμ. 2ας Όμάδος Α.Α.

ΣΩΜΑ ΚΑ.Ι.ΡΟΥ

Όρχομοσία 3ης Όμάδος.

Ό Ήλιος άργεί να δύση ως να έπεθύμει να παραστή εις την ανεπίσημον μέν, πλήν σοβαράν και επιβλητικήν τελετήν της όρχομοσίας τών μαθητευομένων.

Εις τό πρόσωπον τών νεαρῶν Σπαρτιατῶν διακρίνει τις ένδόμυχόν χαράν χείρουσι διότι μετ' όλίγον θα όνόμασθῶσι δόκιμοι πρόσκοποι.

Η 6]2 έσήμανεν ότε δίδεται τό σύνθημα της ένάρξεως. Η όμάς παρευλαύνει πρό της κυματίζούσης κυανολεύκου επί κεφαλής έχουσα τόν σαλπικτήν ύπαρχηγόν κ. Ε. Άλεξάτον, εις όν κατά μέγα μέρος όφείλεται ή λαμπρότης της τελετής.

Εις την τελετήν παρευρίσκοντο και αι Α' και Β' όμάδες μετά τών άρχηγῶν των.

Μετά τὸ πέρας τῶν κεκανονισμένων τύπων δοκίμονται οἱ μέλλοντες στρατιῶται ἐνῶ εἰς καταλαμβάνει τοὺς παρόντας.

Κατόπιν ὁ ἀρχηγὸς τῆς ομάδος κ. Ν. Κουρέας, ἐκφωνεῖ καταλλήλοτατον λόγον λέγων ὅτι «τὸν ὄρκον ὃν ἔδωσαν ἐγνώριζον καλῶς, καὶ ὅτι βλέπει τὴν νίκην νὰ περιγίξῃ καὶ νὰ στεφανώσῃ αὐτούς.»

Τέλος τὴν ἀκρως συγκινητικὴν συνεδρίασιν διέλυσεν ἡ ὑποστολὴ τῆς σημαίας ἐνῶ οἱ πρόσκοποι χαιρετοῦν.

Εἶθε ἡ δοκιμοσία αὕτη νὰ εἶνε ἀρχὴ μεγάλων τιμῶν.

ΠΑΝΤ. ΚΕΡΚΙΝΟΣ

Ὑπαρχ. 3ης Ὁμάδος Κ. Α.

Φέρομεν εἰς γνῶσιν τῶν κ. κ. Συνδρομητῶν μας ὅτι ἔλλειπει χάρτου, (τόσον τοῦ ἐξωφύλλου ὅσον καὶ τοῦ κειμένου) ὡς ἐκ τῆς ἐμπολέμου καταστάσεως εὐρισκόμεθα εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ μετατρέψωμεν τὸ Περιοδικὸν μας εἰς μηνιαῖον.

Ἡ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΟΥ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ

ΤΙ ΜΑΣ ΕΡΩΤΟΥΝ

Εἰς τὴν στήλην ταύτην δημοσιεύονται αἱ μὴ ὑπερβαίνουσαι τὰς 15 λέξεις ἐρωτήσεις τῶν συνδρομητῶν μας σχετικαὶ μὲ προσκοπικὰ ζητήματα.

- Ποία κατὰ δευτερόλευτα ἡ ταχύτης μιᾶς ὀβίδος πυροβόλου; *Γ. Κοκκάλης*
- Ποίος πρῶτος εἶχε κτίσῃ τὴν Ἁγίαν Σοφίαν καὶ πότε; *Ι. Γρύλλος*
- Ποίος ἐφεύρε τὸν ἠλεκτρισμὸν; *Κ. Στατηρᾶς*
- Διατί εἰς τὸ ἱπποδρόμιον οἱ ἵπποι κλίνουσι τὸ σῶμα πρὸς τὸ κέντρον; *Α. Κουλαμπιδης*
- Διατί ἀπλώνομεν τὰ ρούχα διὰ νὰ στεγνώσουν; *Ν. Στατηρᾶς*
- Ποῖον εἶναι τὸ ἐλαφρότερον τῶν ἀερίων; *Ν. Μπαριτάκης*

ΤΙ ΜΑΣ ΑΠΑΝΤΟΥΝ

Εἰς τὴν στήλην ταύτην δημοσιεύονται αἱ ὑπὸ τῶν συνδρομητῶν μας ἀπαντήσεις διὰ προσκοπικὰ ζητήματα.

ΑΠΑΝΤΩΜΕΝ ΕΙΣ ΤΑΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΤΟΥ 6ου ΤΕΥΧΟΥΣ

— Τὰ σπέρτα ἐφεύρεν ὁ Σορτιά.
 Ἀπήντησαν οἱ Πρόσκοποι: *Α. Κουλαμπιδης, Δ. Α. Μαλιτζός, Ν. Ε. Μπαριτάκης, Ν. Στατηρᾶς, Α. Ἰωάνης, Ι. Κ. Ἀργύρης, Κ. Στατηρᾶς, Αλεξανδρείας, Οικονόμου, Ἰωαννίδης Κ. Ἀθηνῶν.*

ΑΠΑΝΤΩΜΕΝ ΕΙΣ ΤΑΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΤΟΥ 6ου ΤΕΥΧΟΥΣ

Μεταξὺ Λονδίνου καὶ τῆς West Drayton.
 Ἀπήντησαν οἱ Πρόσκοποι: *Ι. Γρύλλος, Δ. Α. Μαλιτζός, Χαρ. Πατοατζής, Ν. Ε. Μπαριτάκης, Δ. Ἰωάνης, Κ. Στατηρᾶς, Αλεξανδρείας, Οικονόμου, Κ. Ἰωαννίδης Ἀθηνῶν.*
 — Ὁ Φλάβιος Τριόγιος.
 Ἀπήντησαν οἱ Πρόσκοποι: *Ι. Γρύλλος, Ν. Στατηρᾶς, Ν. Ε. Μπαριτάκης, Χ. Πατοατζής, Α. Ἰωάνης, Αλεξανδρείας, Οικονόμου Ἀθηνῶν.*

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΑΙΓΥΠΤΟΥ

ΤΙΜΟΛΟΓΙΟΝ

1ου. Προσκοπικῶν Βιβλίων

Καταστατικὸν - Κανονισμὸς Σώματος Ἑλλήνων Προσκόπων	Γ.Δ.	5
Ἐγκόλπιον Προσκόπου		7
Ἐγκόλπιον Ἀρχηγοῦ Ὁμάδος		5
Παιδιαὶ καὶ Ἀσκήσεις		8
Ἐγχειρίδιον Ἀσκήσεων καὶ Πεζικῶν Γυμνασίων		3
Ὀδηγία πρὸς τοὺς Ἀρχηγούς Ὁμάδος		3
Ἀναγκαῖαι γνώσεις διὰ τὸ Πτυχίον Σηματοηλεγραφετοῦ		0.5

2ου. Ἐντύπων διὰ τὰ Σώματα

Αιτήσεις Κατατάξεως Προσκόπων, αἱ 200		15
Προκαταρκτικαὶ Γνώσεις μαθητευομένων Προσκόπων, τὰ 100 ἀντίτυπα		20
Ἐγτυπα Μαθημ. Σημαφόρων, τὰ 20 ἀντ.		20
Ἐντυπα Μαθημάτων Τηλεγράφου Μόρσ, τὰ 50 ἀντίτυπα		10
Ἀναφοραὶ Ἀρχηγῶν πρὸς τὴν Τοπικὴν Ἐπιτροπὴν, αἱ 50		10
Ἀναφοραὶ Τοπικῆς Ἐπιτροπῆς πρὸς τὴν Κεντρικὴν Ἐπιτροπὴν αἱ 20		10
Βιβλιᾶριον Ταυτότητος		1
Βιβλιᾶριον Ἐνοσημῶν		8
Ὕμνος τοῦ Σώματος		5

3ου. Ἄλλων Εἰδῶν

Ἄσθη (διὰ τοὺς πύλους) ἕκαστος		0.5
Φοινὴ ἕκαστος		1
Ταυτὰ Δοκίμων μὲ τὰς λέξεις «Ἔσο Ἐτοιμος»		0.7

Ἡ Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ Αἰγύπτου ἔχει εἰς τὴν διάθεσιν τῶν Ἐπιτροπῶν Αἰγύπτου ἀντίτυπα τῶν ἐξῆς Ἐγκυκλίων αἱ ὁποῖαι ἔχουν δημοσιευθῆ καὶ εἰς τὸ ὄργανον αὐτῆς τὸ «Ἔσο Ἐτοιμος».

Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς Ἀθηνῶν

- 1). Ἐγκύκλιος 1η — Περὶ Χαιρετισμοῦ.
- 2). » 2α — Περὶ Οἰκονομικῆς Διαχειρίσεως τῶν μᾶθων.
- 3). » 5η — Διαγωνισμὸς Συλλογῆς Ἐρηρῶν Φυτῶν.
- 4). » 6η — Διαγωνισμὸς Ἀναβ. Βουνοῦ.
- 5). » 7η — Περιέχουσα διαφ. ὀδηγίας.
- 6). » 8η — Γενικὴ Ἀρχηγία Βασιλέως.
- 7). » 9η — Περιέχουσα διαφ. ὀδηγίας καὶ Κανονισμὸν τελετῆς δοκιμοσίας Προσκόπων.
- 8). » 10η — Ὀδηγία περὶ ἰδρύσεως ομάδων Προσκόπων καὶ ἐνάρξεως κανον. λειτουργίας αὐτῶν.

Κεντρικῆ Ἐπιτροπῆ Αἰγύπτου

- 7). Ἐγκύκλιος 1η — Περὶ Ὄργανισμοῦ Σωμάτων Ἑλλ. Προσκόπων ἐν Αἰγύπτῳ.
- 8). » 2α — Κανονισμὸς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς Αἰγύπτου.
- 9). » 3η — Κανονισμὸς Τοπικῶν Ἐπιτροπῶν Αἰγύπτου.
- 10). » 4η — Περὶ Κατατάξεως Προσκόπων.
- 11). » 5η — Περὶ Ἀποδόσεως Τιμῶν.
- 12). » 6η — Περὶ Πενταρχικῆς Ἐξουσίας ἐν τῇ Ὁμάδι.

Εἰς πᾶσαν Ἐπιτροπὴν καὶ εἰς πάντα Ἀρχηγὸν θέλουσιν σταλθῆ ἀντίτυπα τῶν ἄνω Ἐγκυκλίων ὅταν τὰ ζητήσῃ.

Ἐκ τοῦ Γραφείου
 τῆς Κεντρ. Ἐπιτροπῆς Αἰγύπτου
 Alexandrie Rue Rosette 52

Ἐπαρσις Σημιαλᾶς Σώματος Πειραιῶς, εἰς θέσιν Ἐλυφάδα,